ΙΣΤΟΡΙΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ - ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ

ΠΩΓΩΝΙΟΥ

χθές - σήμερα - αύριο

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ • ΕΤΟΣ 1ο • ΤΕΥΧΟΣ 4ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: 10.00 ΕΥΡΩ • ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 30.00 ΕΥΡΩ

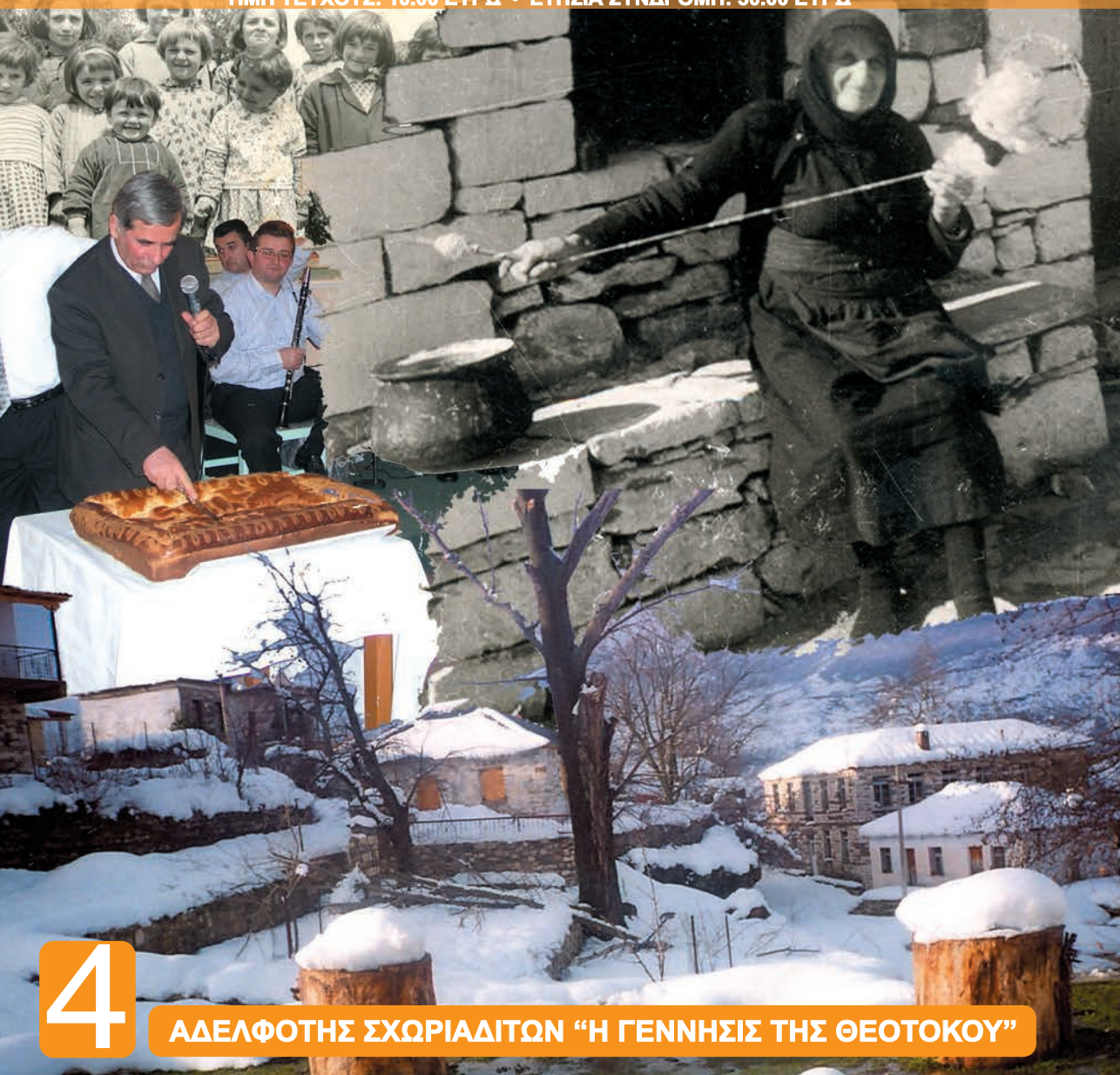

4

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΧΩΡΙΑΔΙΤΩΝ "Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ"

ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ
ΠΩΓΩΝΙΟΥ
χθές-σήμερα-αύριο

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ 1ο
ΤΕΥΧΟΣ 4ο
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: **7346**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΧΩΡΙΑΔΙΤΩΝ
"Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ"
Έτος Ιδρύσεως 1769
στην Κωνσταντινούπολη
Διεύθυνση: Φιλελλήνων 12, Ραφήνα
τηλ. 6944-421297

Εκδότης
ΘΩΜΑΣ ΝΑΚΑΣ

Ομάδα Σύνταξης
ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΕΜΗ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΜΠΕΡΗΣ
ΑΛΚΗΣ ΝΤΑΛΕΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΛΩΛΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΑΖΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΠΕΝΤΟΥΛΗΣ

Ηλεκτρονική Επεξεργασία
Γενική Σχεδίαση Περιοδικού

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑΚΑΣ

Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία
"ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΑΣ"
ΚΟΚΚΙΖΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
Μάνης 10, Παιανία τηλ. 210-6041807

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Η μεγάλη φωτογραφία στο κάτω μέρος του εξώφυλλου είναι το κέντρο του χωριού από τον φετινό βαρύ χειμώνα. Πιο πάνω η Μάκω-Τσίγια Τέλιου με την ρόκα, δίπλα ο Παντελής Λώλης στην κοπή της πίτας ενώ πάνω κορίτσια του χωριού μας το 1970.

Περιεχόμενα

>>> Αγαπητοί συγχωριανοί... 3
Εισαγωγικό σημείωμα της ομάδας σύνταξης

>>> S.O.S. Ζητείτε σωσίβιο για τα δάση μας 4
Έκκληση προς κάθε κατεύθυνση.

>>> Χαιρετίζουν το περιοδικό 5
Χαράλαμπος Καλύβας
Σμαρώ Καλύβα

>>> Σχωριαδίτικο Ημερολόγιο 6-13
Θέματα και γεγονότα από το δίμηνο που πέρασε.
-Πωγωνίσιος ο νέος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας.
-2η πορεία διαμαρτυρίας για την υπηκοότητα.
-Τεχνητή Λίμνη στο Πωγώνι.
-Βαρύς χειμώνας στο χωριό.
-Ποίημα Λάμπρου Νταλέ.
-Ετήσια Κοπή της Πίτας.
-Κοπή Πίτας της Τσιάτιστας
-Οι Σχωριαδίτες της Αμερικής και του Καναδά.

>>> Φωτο-ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ 14-19
Διάφορες φωτογραφίες από διάφορες εποχές.

>>> Συνδρομές & Προσφορές 20-21
Αναλυτικός κατάλογος με αυτούς που πλήρωσαν την συνδρομή του περιοδικού και υπόλοιπες προσφορές

>>> Η στήλη της Γερόντισσας 22
Θρησκεία-Κοινωνία-Οικογένεια
-Η δύναμη της αγάπης και της συγνώμης (άρθρο)

>>> Η γούβα μας στο μεσοχώρι 23
-Άρθρο του Χριστόφορου Μπεντούλη

>>> Σχωριαδίτικο Ημερολόγιο του χθές 24-27
-Στην κόψη του ξυραφιού...
(Ο Πέτρος Ρ. Μεντής βρήκε σε κάποιο βιβλίο για το χώρισμα των συνόρων το 1914)
-Η εκκλησία του χωριού μας.
(Άρθρο του Χριστόφορου Κατσάνου, μέρος 2ο)
-Ανασκαφές στο ημερολόγιο μου. (Αριστείδης Ιασωνίδης)

>>> Ξεφυλλίζοντας το ιστορικό 28
-Ο Γιώργος Κούλας, ο φοροεισπράκτορας και ο Αλή-Πασάς.

>>> Σχωριαδίτικο Λεξιλόγιο 29
-Η ονομασία του χωριού μας.
-Η δική μας διαλέκτος.

>>> Διάφορες Ιστορίες 30
-Για να μαθαίνουν οι νεότεροι και να θυμούνται οι παλαιότεροι.

Αγαπητοί συγχωριανοί...

Θα θέλαμε να διευκρινίσουμε για ακόμη μία φορά τον σκοπό έκδοσης του περιοδικού μας γιατί ακούμε μερικές αντιδράσεις για πολιτικές θέσεις του περιοδικού. Φυσικά ο καθένας ανάλογα από ποια πλευρά το κοιτάζει, ανάλογα με τον χαρακτήρα του βγάζει και τα συμπεράσματα. Ξαναλέμε λοιπόν πως το περιοδικό είναι ενημερωτικό, ιστορικό, πολιτιστικό, λαογραφικό, φωτογραφικό και σε καμία περίπτωση πολιτικό. Εξ' αρχής όταν αποφασίσαμε την έκδοση του όλοι μας ομόφωνα συμφωνήσαμε να μην αφήσουμε να περάσει από τις στήλες μας καμία πολιτική αντιπαράθεση του παρελθόντος αλλά και του παρόντος. Είμαστε πολύ προσεχτικοί σε αυτό το θέμα. Όμως αυτό δεν σημαίνει πως δεν θα αναφερθούμε σε άτομα που έχουν υποστεί φυλακές, εξορίες και αδικίες είτε σε άτομα μη αδικημένα τα οποία ήταν παρών ή έχουν προσφέρει για το καλό του χωριού μας. Η πραγματικότητα στο χωριό μας και σε όλα τα χωριά είναι πως συμβίωσαν μαζί και εκείνοι που αδικήθηκαν από το καθεστώς και εκείνοι που ευνοήθηκαν. Έφυγε εκείνο το καθεστώς και οι προσωπικές αντιπαραθέσεις και διαφορές ο καθένας να τις λύσει μόνος του και όχι μέσω του περιοδικού και μέσω αυτής της προσπάθειας που κάνουμε για να συσπειρώσουμε όλους τους συγχωριανούς μας για το καλό του χωριού. Οποιοσδήποτε βέβαια δεν επιθυμεί να παραλαμβάνει το περιοδικό για οποιονδήποτε λόγο δεν του το ξαναστέλνουμε.

Αντιδράσεις έχουμε και στο θέμα «μονόπλευρης προβολής». Από το πρώτο τεύχος έχουμε παρακαλέσει όλους σας να μας στείλετε οτιδήποτε επιθυμείτε για να δημοσιευθεί στο περιοδικό. Δυστυχώς ανταπόκριση δεν έχουμε. Πολλοί λίγοι είναι αυτοί που συστηματικά μας στέλνουν άρθρα και που δεν χρειάζεται να τους αναφέρουμε γιατί τους διαβάζεται μέσα από τις σελίδες μας. Που είναι όλοι οι δάσκαλοι που έχουν περάσει από το χωριό μας, που είναι όλοι οι διανοούμενοι που κάλλιστα μπορούν να αναπτύξουν ένα θέμα, που είναι οι ηλικιωμένοι με τις μεγάλες εμπειρίες ζωής να γράψουν για να μαθαίνουν οι νεότεροι, που είναι ο καθένας σας να μας στείλει ένα άρθρο, έναν προβληματισμό, έστω μία φωτογραφία, που είναι η συμμετοχή σας? Δυστυχώς οι περισσότεροι απουσιάζετε από αυτήν την προσπάθεια. Ακούμε από πολλούς για θέματα που πρέπει να υπάρχουν στο περιοδικό αλλά κανένας τους δεν μας γράφει. Με 2-3 άτομα θα γίνουν όλα? Γι' αυτό ότι πρέπει να υπάρχει στο περιοδικό γράψτε το και στείλτε το για να εκδοθεί. Φυσικά καλοδεχούμενη η οποιαδήποτε κριτική. Εμείς ξεκινήσαμε ένα περιοδικό που μόνον από την εμφάνισή του δείχνει ότι ξεκινήσαμε καλά, ποιοτικά. Δεν είναι μία απλή ασπρόμαυρη εφημερίδα αλλά είναι 32 έγχρωμες σελίδες όπου μπορεί άνετα να το κρατήσουμε στην βιβλιοθήκη μας και συνεχώς θα βελτιώνεται ποιοτικά. Εάν θέλουμε να συνεχίσει να εκδίδεται το περιοδικό χρειάζεται η συμμετοχή όλων σας. Επίσης διευκρινίζουμε πως η συνδρομή του περιοδικού είναι πλέον υποχρεωτική και παρακαλούμε όλους σας να ανταποκριθείτε σε αυτό.

Η συντακτική ομάδα

S.O.S. Ζητείτε σωσίβιο για τα δάση του Πωγωνίου!

Δεν είμαστε καθόλου υπερβολικοί αλλά επιχειρούμε άλλη μία φορά να κάνουμε γνωστό σε όσους δεν γνωρίζουν, να ακούσουν όσοι δεν άκουσαν και να καταλάβουν όσοι δεν κατάλαβαν ακόμα το έγκλημα που διαπράττεται τα τελευταία χρόνια με την λεηλασία, το ανελέητο κόψιμο και καρβουνοποίηση των δασών του Πωγωνίου.

Σε μια περιοχή όπως το Πωγώνι που εδώ και μία δεκαετία μαραζώνει και σιγοσβήνει απομακρυσμένο και απομονωμένο, ξεχασμένο και παραμελημένο από τις κυβερνήσεις των Τιράνων και της Αθήνας, σε μια περιοχή που δεν προσφέρει κανείς ούτε την παραμικρή κοινωνική υπηρεσία. Σε μια περιοχή που δεν γίνεται πλέον λόγος ούτε για παιδεία, ούτε για πολιτιστικές και οικονομικές δραστηριότητες, χτυπημένη από την «πανούκλα» του ξεριζωμού και της μαζικής εγκατάλειψης. Στην περιοχή αυτή λοιπόν, υπό τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί, η σωτηρία του περιβάλλοντος, των πανέμορφων δασών και του σπάνιου φυσικού κάλλους (το μόνο που μας έχει απομείνει), είναι υποχρέωση και καθήκον όλων των Πωγωνισίων. Πάνω σε αυτό το μοναδικό φυσικό πλούτο έχουν επενδύσει τα όνειρά τους δεκάδες παιδιά του Πωγωνίου. Ονειρευόμενοι μια μελλοντική αναζωογόνηση του τόπου που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε κάνουμε κάθε προσπάθεια για να μην κοπεί και η τελευταία κλωστή που μας συνδέει ακόμα με την ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Επανερχόμενοι δια ταύτα, όλοι μας είμαστε μάρτυρες των θλιβερών επιπτώσεων που είχε στο χωριό Τσιάτιστα το κόψιμο των δασών και το κάψιμο της ξυλείας για κάρβουνο. Από ότι είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, μετά από έντονες διαμαρτυρίες των κατοίκων της πριν από ένα χρόνο περίπου, βγήκε μία απόφαση από το Εκτελεστικό Επιτελείο του Νομού Αργυροκάστρου για την άμεση απαγόρευση της εκμετάλλευσης του δάσους. Εξίσου οι Σχωριαδίτες τον Απρίλιο του 2004 εκφράζοντας την βούληση όλων των Σχριαδιτών και την απαίτηση της τοπικής αυτοδιοίκησης του Πωγωνίου ακύρωσαν μια παράνομη συμφωνία για την εκμετάλλευση της Πάρας και του Γκιντάτσι. Ένα χρόνο μετά όχι μόνο δεν σταμάτησε η λεηλασία στην Τσιάτιστα αλλά κόπηκε ολοκληρωτικά το δάσος του Κωνσταντούλα, συνεχίζουν να κόβουν στην Πάρα και την Παροπούλα και έχουν βάλει στο μάτι την Σέλενη και το Λιμποσέτσι. Ενώ στο σχέδιο αυτών των αδίστακτων κερδοσκόπων έχουν μπει και η Πασχαλίτσα, το Μετόχι, η Γκιάρα και ότι άλλο έχει μείνει.

Αναρωτιόμαστε λοιπόν μέχρι που φτάνει το καταστροφικό σχέδιο αυτό; Ποιοι είναι αυτοί που κλέβουν τις περιουσίες μας χωρίς να αφήνουν τίποτα όρθιο; Ποιος ο ρόλος σας κ. Έπαρχε που μια τελεσίδικη απόφαση, για την εκτέλεση της οποίας είστε επιφορτισμένος εσείς και η αστυνομική αρχή της επαρχίας, την κρατάτε στο συρτάρι του γραφείου σας πάνω από ένα χρόνο; Κάποιοι «εξυπνάκηδες» μας προτείνουν τη λύση της δικαστικής οδύσσειας όταν ήδη από την Αλβανική Βουλή εγκρίθηκε εδώ και πολύ καιρό νομοσχέδιο για την επιστροφή των περιουσιών στους πρώην ιδιοκτήτες. Εδώ και αρκετό καιρό έχουν ενημερωθεί και η διοίκηση της Ομόνοιας και ο βουλευτής της περιοχής. Όλοι τους υποσχέθηκαν γρήγορη λύση του προβλήματος. Δυστυχώς όμως ο χρόνος περνάει και καμιά ελπίδα σωτηρίας δεν φαίνεται, μάλλον το φαινόμενο παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Ευαισθητοποιημένοι από όσα συμβαίνουν και έχοντας την αίσθηση της ευθύνης που βαραίνει όλους μας για το μείζον θέμα της προστασίας της φυσικής μας κληρονομιάς χρησιμοποιούμε το σεμνό περιοδικό μας να εκφράσουμε άλλη μια φορά την αγωνία, την ανησυχία, και τον προβληματισμό όλων των Σχωριαδιτών και όλων των Πωγωνισίων. Είναι ακόμα μια κραυγή με μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση και πολλούς αποδέκτες. Προς επίσημους κυβερνητικούς φορείς, προς πολιτικά κόμματα και οργανώσεις εξουσίας και αντιπολίτευσης, προς διάφορες προσωπικότητες φίλοι του Πωγωνίου από το χώρο της πολιτικής, των γραμμάτων και της τέχνης. Ελπίζουμε να εισακουστούμε και να βοηθήσει όποιος μπορεί να σταματήσει η κατρακύλα αυτή, μήπως μπορέσουμε να σώσουμε το ήδη βαριά τραυματισμένο και εξασθενημένο Πωγώνι από μια ακόμα θανατηφόρα πληγή.

Η συντακτική ομάδα

Χαιρετίζουν το περιοδικό

Χαράλαμπος Καλύβας

Αμερική

Αγαπητοί μου συγχωριανοί,

Σας χαιρετώ από τα ξένα και σας εύχομαι να έχετε χαρά και ευτυχία στην ζωή σας και να συνεχίσετε την έκδοση του ωραιότατου αυτού περιοδικού. Το περιοδικό αυτό είναι πολύ σημαντικό για το χωριό μας και για το μέλλον των παιδιών μας. Είστε αξιέπαινοι και σας συγχαίρω από καρδιάς, ο Θεός να σας δίνει υγεία και χαρά.

Και τώρα σαν Σχωριαδίτης που είμαι μακριά στα ξένα, σας στέλνω ένα τσεκ των 400 δολαρίων, τα οποία να τα διαθέσετε για τις ανάγκες του χωριού μας ως εξής: 100 δολ. για τις πέτρες της Αγίας Σωτήρας, 100 δολ. για το νεκροταφείο, 100 δολ. για το δωμάτιο του σχολείου για τα παιδιά και για τους ηλικιωμένους και 100 δολ. για τη συνδρομή μου για 2 χρόνια.

Εύχομαι να τα λάβετε με υγεία και χαρά και ευτυχισμένο το νέο έτος 2005.

Ο συγχωριανός σας,
Χαράλαμπος Καλύβας

Σμαρώ Καλύβα

Αμερική

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Έλαβα το περιοδικό και σας συγχαίρω πολύ για το ωραίο αυτό έργο που κάνατε. Μόνο 5 χρόνια είχα μείνει στο χωριό αλλά πάντα θυμάμαι το χωριό και τους συγχωριανούς μου. Τα διαβάζω όλα με μεγάλη συγκίνηση, είμαι 95 χρονών και μου αρέσει πάρα πολύ να διαβάζω. Σας στέλνω 200 δολάρια για την συνδρομή και ότι άλλο χρειάζεται για το περιοδικό.

Με πολύ αγάπη σε όλους σας και
πολλές ευχές να συνεχίσετε το έργο σας
Σμαρώ Καλύβα

Πωγωνίσιος ο νέος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας

Ολόκληρο το Ελληνικό Έθνος και ιδιαίτερα εμείς οι Πωγωνίσιοι υποδεχόμαστε με μεγάλη χαρά και υπερηφάνεια την εκλογή του κ. Κάρολου Παπούλια ως Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Ο κ. Παπούλιας, ο οποίος κατάγεται από το Πωγώνι έχει επισκεφθεί και το χωριό μας περνώντας για την Πολύτσανη που παρευρέθηκε στο 1ο Αντάμωμα Πωγωνισίων τον Αύγουστο του 2000. Εμείς ως Αδελφότητα Σχωριαδιτών οφείλαμε να τον συγχαρούμε για την εκλογή του και στείλαμε την παρακάτω επιστολή:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΧΩΡΙΑΔΙΤΩΝ
ΠΩΓΩΝΙΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ
«Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»
Έτος ίδρυσης 1769 εν Κωνσταντινούπολη
Έδρα: Αθήνα

Αθήνα, 25 Φεβρουαρίου 2005

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε,

Με συγκίνηση βαθιά, σας στέλνουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Η εκλογή σας στο ύπατο αξίωμα της Ελληνικής Πολιτείας μας καθιστά υπερήφανους γιατί και στις μέρες μας αναδεικνύονται τα τέκνα της Ηπείρου άρχοντες των Πανελλήνων.

Είμαστε Πωγωνίσιοι Σχωριαδίτες, γείτονες προς την γενέτειρα σας Πωγωνιανή, λίγα μόλις χιλιόμετρα βορειοδυτικά και δυστυχώς ανήκουμε εις τα επτά χωριά του Πωγωνίου υπό αλβανική επικράτεια. Παλαιότερα κατά την περιοδεία σας στην Αλβανία ήρθατε στην περιοχή μας και στο χωριό μας ως Υπουργός Εξωτερικών. Τότε η χαρά μας ήταν μεγάλη, σας νιώσαμε δικό μας άνθρωπο. Τώρα τα αισθήματα μας είναι απερίγραπτα, νιώθουμε συμμέτοχοι σε ένα μεγαλείο, στο μεγαλείο της Ελλάδας και της βρυσομάνας μας Ηπείρου που πάντα κατορθώνει να έχει τα πρωτεία.

Μετά τιμής και σεβασμού

Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητος Σχωριαδιτών

Παπούτσι απο τον τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένο.

Παν-Βορειοηπειρωτική Πορεία Διαμαρτυρίας

Στις 21 Φεβρουαρίου έγινε η δεύτερη μεγάλη πορεία διαμαρτυρίας όλων των Βορειοηπειρωτών με κύριο αίτημα την απόδοση της Ελληνικής Υπηκοότητας. Η συγκέντρωση έγινε στην πλατεία Κλαυθμώνος και ώρα 18.00 όπου μίλησαν στελέχη της Σ.Ε.Α. για την πορεία του αγώνα. Επίσης μας **συμπαρίστανται ο πρώην Υπουργός και νυν βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γρηγόρης Νιώτης και εκπρόσωπος από το κόμμα ΛΑΟΣ** του κ. Καρατζαφέρη. Ακολούθησε η πορεία προς τη Βουλή και το Υπουργείο Εξωτερικών. Η απάντηση που πήρε η Συντονιστική Επιτροπή από την Πρόεδρο της Βουλής και από το Υπουργείο Εξωτερικών για έμμεση λύση, δεν μας ικανοποιεί γι' αυτό συνεχίζουμε τον αγώνα μας. Κάνουμε έκκληση για μεγαλύτερη συμμετοχή στην επόμενη πορεία.

Ο κ. Νιώτης και ο εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ στις ομιλίες τους υποσχέθηκαν συμπαράσταση στον Αγώνα μας

Το ΤΗΛΕ-ΑΣΤΥ κάλυψε ζωντάνα την πορεία μας

Συμμετείχαν και αρκετοί Σχωριαδίτες

Ή μικρός, μικρός παντρέψου ή μικρός καλογερέψου.

Τεχνητή Λίμνη στο Πωγώνι

Τελευταία ακούσαμε από τα ΜΜΕ και διαβάσαμε σε αρκετές εφημερίδες την είδηση για την κατασκευή τεχνητής λίμνης στο Πωγώνι. Σας παρουσιάζουμε το παρακάτω άρθρο από την εφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ»:

"Ενα καλό νέο για όλη την περιοχή του Πωγωνίου είναι η είδηση που είδε το φως της δημοσιότητας ότι γνωστός κατασκευαστικός όμιλος στα Ιωάννινα σε συνεργασία με ΜΚΟ στο Αργυρόκαστρο έχουν αναλάβει το σχεδιασμό του φράγματος του υδροενεργειακού έργου πάνω στον ποταμό Σούχα.Πρόκειται για τη μελέτη ενός έργου, για το οποίο έχει γίνει λόγος εδώ και χρόνια και που είχε **εμπνευστή και πρώτο υποστηρικτή** τον αείμνηστο πολιτικό μηχανικό και πρώην Νομάρχη Αργυροκάστρου, **Σωτήρη Καλυβόπουλο.**

Ο σχεδιασμός του πολύπτυχου υδροτεχνικού έργου, που πέρα από την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, θα συμπεριλάβει την υδροδότηση και άρδευση όλων των χωριών και όλη την πεδιάδα του Δρίνου, **χρηματοδοτήθηκε** πρόσφατα από την Διεύθυνση ΥΔΑΣ του **Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών**, όπου άμεση και αποτελεσματική ήταν η παρέμβαση της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ»

Το έργο αυτό αναμένεται να αλλάξει τα δεδομένα στην περιοχή τα επόμενα χρόνια και **θα βγάλει το Πωγώνι από την απομόνωση**, αλλάζοντας την ζωή, τις ασχολίες και τα ενδιαφέροντα των κατοίκων του."

Βαρύς χειμώνας στο χωριό

Τα πάντα μαύρα και σκοτεινά, απελπισία και απόγνωση για τους ελάχιστους εναπομείναντες στο χωριό. Ο φετινός χειμώνας βαρύς και δριμύς , η ζωή δύσκολη και σκληρή, τα πάντα μαραμένα, τα σπίτια, οι δρόμοι και τα σοκάκια ερειπωμένα. Κρύο και βροχές, φουρτούνες και καταιγίδες , το χωριό φαίνεται έρημο. Κάπου κάπου βλέπουμε κανένα τζάκι να καπνίζει, κανένα παράθυρο να έχει φως και κάνουμε κουράγιο και λέμε: κάτι υπάρχει στο χωριό μας. Τα έρμα τα φώτα μας έχουν γίνει καθημερινή γάγγραινα, κάθε λίγο και λιγάκι κόβονται. 6η συνεχόμενη μέρα σήμερα χωρίς φώτα.

Ίσως ο πιο βαρύς χειμώνας που θυμάμαι. Το χιόνι ξεπέρασε το ένα μέτρο, κατέστρεψε τα πάντα, δρόμοι και σοκάκια αποκλεισμένα, δέντρα παντού ξεριζωμένα, το ηλεκτρικό σύστημα κατεστραμμένο. Η ζωή καθημερινά από δύσκολη γίνεται δυσκολότερη, αυτοί που έχουν δύσκολη ζωντανά περνάνε πολύ δύσκολες ώρες και μέρες. 22 μέρες ο δρόμος αποκλεισμένος, η Αδελφότητα τις πρώτες μέρες πλήρωσε τον Γκατζιούρη να ανοίξει τον δρόμο με την μπουλντόζα αλλά το χιόνι έπεφτε ακατάπαυστα κι έκλεισε πάλι.Σε αυτές τις δύσκολες καιρικές συνθήκες ο Λάκης Ζήκας με την βοήθεια του έπαρχου Ανδρέα Ζώτου μπόρεσε να μεταφέρει στο Αργυρόκαστρο τη μητέρα του Χρυσάνθη Ζήκα, η οποία ήταν αποκλει-

Ο έξυπνος άνθρωπος αλλάζει γνώμη, ο ανόητος ποτέ.

σμένη για τρεις ολόκληρες μέρες στο σπίτι της χωρίς ψωμί, νερό και φωτιά. Τώρα για 5η μέρα εργάζονται τα μηχανήματα του κράτους για να ανοίξουν το δρόμο.

Η κυκλοφορία στο χωριό πολύ δύσκολη, βγαίνουμε το βραδάκι 3-4 γεροντάκια κουκουλωμένοι από το πολύ κρύο και πηγαίνουμε στο μαγαζί του Κώστα να πάρουμε το ψωμί μας και ότι άλλο έχουμε ανάγκη και γυρίζουμε σπίτι μας γρήγορα γρήγορα, στην μοναξιά μας. Καθόμαστε στο τζάκι, στη φωτιά, πολλές φορές χωρίς φώτα και τι να πρωτοθυμηθούμε, την μεγάλη νύχτα του χειμώνα που μοιάζει να είναι αξημέρωτη. Η μοναξιά στον άνθρωπο είναι το πιο βαρύ πλήγμα στην ζωή του.

.

Πηγαίνω στην εκκλησία μόνος μου και κάνω τον Όρθρο όλες τις γιορτές και με πιάνει το παράπονο και λέω μόνος μου: ε ρε χωριό μου πως κατάντησες… Ευτυχώς που στο χωριό έχουμε ένα χαριτωμένο κορίτσι, του Κώστα Νάκα που τρέχει στη εκκλησία και την καθαρίζει ώρες ολόκληρες. Η Βασιλική με βοηθάει πολύ και στο ψάλσιμο, μαζί βγάλαμε όλη την λειτουργία των Φώτων. Χτυπούσαν οι καμπάνες και αχούσε το Πωγώνι όλο, αλλά στις Σχωριάδες ήταν σαν μην υπήρχε ζωή. Βγάλαμε και τον Τίμιο Σταυρό και με το έθιμο του χωριού η εκκλησία μας μάζεψε 52.000 λεκ. Κουμπάρα η Ευδοξία Μεντή… Βοήθειά Της.

Το χωριό περιμένει σαν σπουργίτης πότε θα έρθει η άνοιξη, η ομορφότερη εποχή, ο τόπος να ανθίσει και να λουλουδίσει, να βλέπεις πράσινο παντού και να ευφραίνεται η ψυχή σου, να κελαηδάνε τα αηδόνια και τα χελιδόνια.

Την άνοιξη έρχονται στο χωριό όλοι οι ηλικιωμένοι που έφυγαν για να περάσουν τον χειμώνα στα παιδιά τους, την Μεγάλη Πασχαλιά έρχονται πολλές οικογένειες για να περάσουν τις άγιες αυτές μέρες του Πάσχα στο πολυαγαπημένο τους χωριό. Ζούμε με την ελπίδα ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες.

Από τις χιονισμένες Σχωριάδες
Χριστόφορος Κατσάνος

Γιατρό παλιό και καπετάνιο γέρο να γυρεύεις.

Οι κάτοικοι του χώριου παραλαμβάνουν τα τρόφιμα που έστειλε το κράτος στις αποκλεισμένες περιοχές. Μία απο αυτές ήταν και οι Σχωριάδες.

Όλοι δυσκολεύτηκαν αυτόν τον χειμώνα στο χωριό και ειδικά αυτοι που είχαν να φροντίσουν και τα ζώα τους.

Στο ίδιο βάρυ ψυχολογικό κλίμα της βαρυχειμωνιάς και μοναξιάς του χωριού, μας έγραψε και ο Λάμπρος Νταλές:

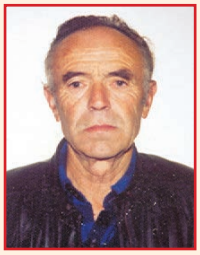

Ω Σχωριάδες μου καημένη
τι μου στέκεις μαραμένη
ω χωριό μου στολισμένο
τι μου στέκεις μαραμένο.

Εφυγανε τα παιδιά σου
τα πήρε η ξενιτιά
κι έμεινε η γεροντιά
μα δεν χαίρονται παιδιά.

Οι παππούδες οι καημένοι
στέκουν πάντα πικραμένοι
λείπουν όλα τα παιδιά
κι ορφανεύουν τα χωριά.

Αχ πότε θα' ρθει ο Αύγουστος
να ρθει το καλοκαίρι
να ρθουν για πάψεις τα παιδιά
για να χτυπήσουν τα βιολιά.

Μόνο το χρόνο μια φορά
χαιρόμαστε κι εμείς
μόλις φύγουν τα παιδιά
πέφτει πάλι καταχνιά.

Ανοίξαμε δίμηνο περιοδικό
και κοιτάμε το χωριό
ολοζωής να κρατηθεί
και ποτέ να μη χαθεί.

Το κρατάνε τα παιδιά μας
κι ας είναι μακριά μας
πάλι στο χωριό θα' ρθούνε
και τραγούδια θ' αντηχούνε.

Λάμπρος Νταλές

Άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας.

Σχωριαδίτικο ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

19 Φεβρουαρίου 2005- Ετήσια κοπή της πίτας

Στις 19 Φεβρουαρίου 2005 στο κέντρο Traviata στην Αγία Παρασκευή έγινε η ετήσια κοπή της πίτας της Αδελφότητάς μας. Η συμμετοχή ήταν ικανοποιητική λόγω της καλής οργάνωσης και της προσωπικής ενημερωτικής επιστολής που για πρώτη φορά στείλαμε στον καθένα σας. Η βραδιά κύλησε ωραία με μόνο παράπονο από τους παρευρισκόμενους το θέμα του χώρου, ο οποίος ήταν μικρός για τέτοια συμμετοχή. Σας υποσχόμαστε το επόμενο γλέντι (ίσως τον Απρίλιο) να λάβει μέρος σε μεγαλύτερη αίθουσα. Οι φωτογραφίες σας δείχνουν το κλίμα που επικρατούσε κατά τη διάρκεια της βραδιάς…

Την πίτα έκοψε ο Παντελής Λώλης

Οι χωροί δεν σταμάτησαν λέπτο απο την αρχή της βραδιάς μέχρι τις 5:00 το πρωί

Ο Άλκης Ντούρος και ο Λαέρτης Πασπάλης πουλούσαν τους λαχνούς απο τους οποίους κέρδισαν αρκετοί πολλά δώρα

Ο Λεωνίδας Γκίκας και ο Γρηγόρης Μπάντος μαζί με τα άλλα παιδιά της ορχήστρας άναψαν το γλέντι

Άλκης Νταλές, Κωστάκης Παντάζος και Λεωνίδας Γκίκας που οργάνωσαν το γλέντι

Όποιος πολύ απλώνεται, γρήγορα μαζεύεται.

Ετήσια κοπή της πίτας του συλλόγου της Τσιάτιστας

Ο Σύλλογος του χωριού Τσιάτιστα **"Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΩΣ"**, οργάνωσε στις 5 Φεβρουαρίου 2005, την ετήσια χοροεσπερίδα και την κοπή της πίτας για το νέο έτος 2005.

Γέμισαν την μεγάλη και ωραία αίθουσα μικροί και μεγάλοι γλεντζέδες Τσιατιστινοί. Πάνω από 300 άτομα συγκεντρώθηκαν, συνάντησαν ο ένας τον άλλο και ευχόντουσαν αναμεταξύ τους χρόνια πολλά και ευτυχισμένα, καλή υγειά και επιτυχίες για το νέο έτος. Έβλεπες παντού στην αίθουσα χαρούμενα πρόσωπα και κάτω από τους ήχους της καλής μας ορχήστρας χόρευαν τους παραδοσιακούς μας Ηπειρώτικους χορούς. Η νεολαία μας, το μέλλον μας, γεμάτη ενθουσιασμό και μεγάλη ζωντάνια γέμιζε την πίστα χορεύοντας και τραγουδώντας, τηρώντας και αυτή τη δική μας παράδοση, κάνοντας εμάς όλους να αισθανόμαστε πολύ περήφανοι για τα δικά μας παιδιά. Γλεντήσαμε μέχρι το πρωί και όλοι μας δείξαμε τον καλύτερο μας εαυτό με αγάπη και σεβασμό ο ένας για τον άλλο και έτσι αναχωρήσαμε όλοι ευχαριστημένοι και με την ευχή μέσα από την καρδιά μας να έχουμε καλή υγεία και πάντα τέτοια γλέντια και χαρές.

Εύχομαι σύντομα να γίνει ένα μεγάλο αντάμωμα όλων των Πωγωνισίων στην Αθήνα. Χρόνια πολλά και ευτυχισμένα και το νέο έτος να φέρει σε όλους καλή υγεία και πολλές επιτυχίες στην καθημερινή μας ζωή.

Με σεβασμό και αγάπη
Σπύρος Μάτσας

Ο Πρόεδρος του συλλόγου της Τσιάτιστας Σπύρος Μάτσας

Λέγε-λέγε το κοπέλι, κάνει την κυρά και θέλει

Σχωριαδίτικο ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Γάμος

Στις 29/9/2004 στον Ιερό Ναό του Αγίου Στυλιανού στο Γκύζη τελέστηκε ο γάμος μεταξύ της **Στέλλας Παππά**, του Θανάση και της Ελισάβετ και του **Αλέξανδρου Τσομπάϊ**, του Βιζβίζ και της Νουρίε με κουμπάρους τον Ιωσήφ και τη Μαρία Σοκολόκ.

Τους ευχόμαστε να προκόβουν και να έχουν Βίον Ανθόσπαρτον.

Οι Σχωριαδίτες της Αμερικής και του Καναδά

Με την ευκαιρία των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς στείλαμε τις ευχές μας σε περίπου 85 συγχωριανούς μας και φίλους σε Αμερική και Καναδά που έχουν **συνεισφέρει τον οβολό τους για την ανέγερση της εκκλησίας μας**. Τις διευθύνσεις τους τις βρήκαμε από τις φωτοτυπίες των επιταγών που είχαν στείλει και τις συλλέξαμε με υπομονή και κόπο από το αρχείο της Αδελφότητάς μας. Αφού τους ευχαριστήσαμε για τις προσφορές τους, τους καλέσαμε να είναι ενεργοί στην προσπάθεια μας για ένα καλύτερο χωριό, να μας στείλουν υλικό για το περιοδικό και να μας τιμήσουν με την παρουσία τους στο **1ο μεγάλο Αντάμωμα των απανταχού Σχωριαδιτών** που θα γίνει στις Σχωριάδες στις 17 Αυγούστου 2005. Η ανταπόκριση από μερικούς ήταν άμεση, είχαμε αρκετά τηλεφωνήματα, επιστολές και προσφορές. Περιμένουμε να μας στείλουν φωτογραφίες, άρθρα και λοιπό υλικό για το περιοδικό ώστε να τους γνωρίσουμε καλύτερα. Επίσης στείλαμε στον καθένα τους τα τρία πρώτα τεύχη του περιοδικού, ένα ημερολόγιο ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ 2005 και μία αφίσα του χωριού μας.

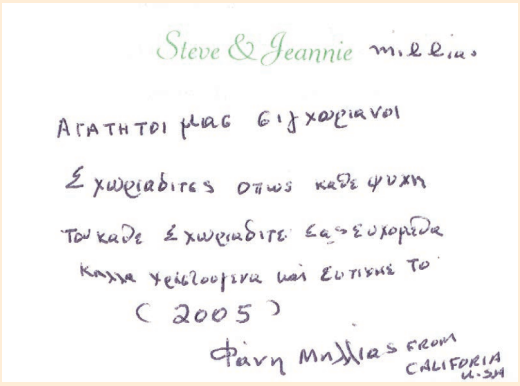

Η ευχετήρια κάρτα που μας έστειλε ο Φάνης Μήλιας
για τα Χριστούγγενα και την Πρωτοχρονιά. Τον ευχαρίστουμε πολύ.

Μην κρίνεις για να μην κριθείς.

φωτοΣΧΩΡΙΑΔΕΣ 1955

Φρόσω Λίτση
“Ντάντα του Λίτση”

Ευδοξία Μίτση
“Γάκη Μίτσενα”

Χαρίκλεια Μπεντούλη

Μαρία Μπάντου
(αδερφή Κωνστάντως)

Κωνστάντω Μπάντου
(αδερφή Μαρίας)

Όλγα Σιούτη

Βασιλική Κονόμου
“Κίτσιο Κονόμενα”

Βασιλική Ντάλλα
(μάνα του Γάκη Ντάλλα)

Ευφροσύνη Πάλλη
“Μάκω-Πάλλω”

Ευφροσύνη Σιούτη
“Ντάντα του Σιούτη”

Ευφροσύνη Σιούτη
“Μάνα Γάκενα”

Ευφροσύνη Λώλη
“Φιλίππη Λώλενα”

Σκυλί που γαβγίζει δεν δαγκώνει.

φωτοΣΧΩΡΙΑΔΕΣ 1955

Αθηνά Κοντολλόλη
“Μάνθο Κοντολόλλενα”

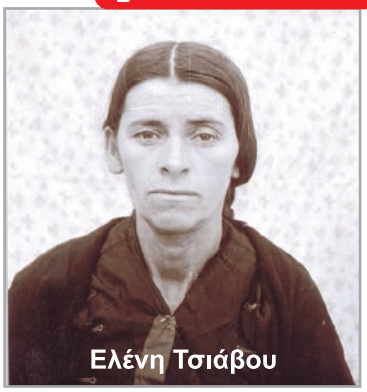
Ελένη Τσιάβου

Αναστασία Ζιέρντη
(Σιούτη)

Αναστασία Βαγγέλη
(Μαναντώνη)

Καλιάνθη Λώλη
(Βασίλη Λώλενα)

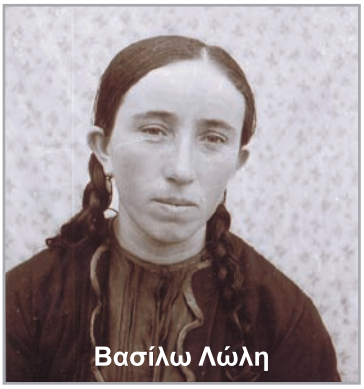
Βασίλω Λώλη

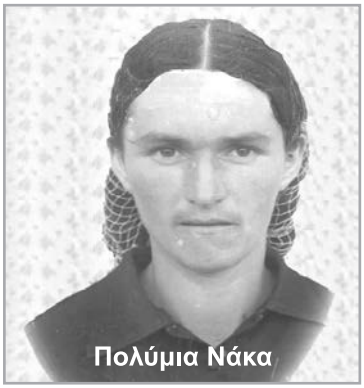
Πολύμια Νάκα

Χρυσάνθη Νάκα

Φλορεντία Ρίζου
(Φόντω)

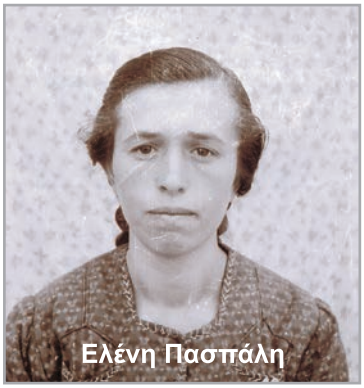
Ελένη Πασπάλη

Χρυσάνθη Πασπάλη

Χαρίκλεια Ντάλλα

Κάλλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε.

1965 Φωτογραφία μπροστά στο σχολείο.

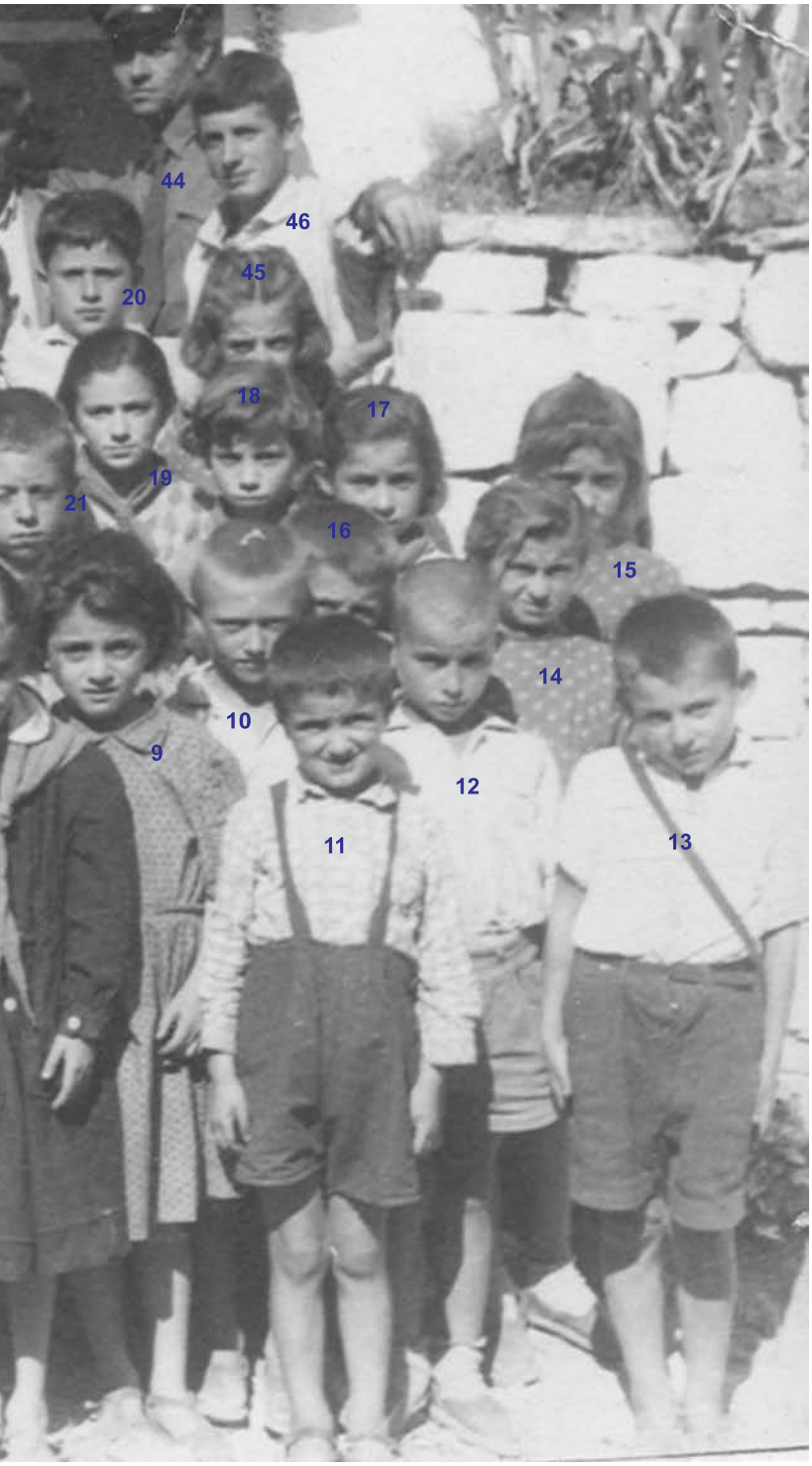

1 Νίκος Ντάλλας
2 Έλλη Πασπάλη
3 Παναγιώτης Τέλιος
4 Βασιλική Λίνα
5 Γιάννης Καραγιάννης
6 Βέφα Μπέλλου
7 Θανάσης Κατσάνος
8 Ροδαλία Λίνα
9 Σοφία Μ. Μεντή
10 Γιάννης Μήλιας
11 Άλκης Νταλές
12 Σωτήρης Τσάνος
13 Κώστας Νάκας
14 Κατερίνα Ν. Νάκα
15 Νάστα Μεντή
16
17 Αλεξάνδρα Κατσαρού
18 Δώρα Κυριάκου
19 Ανθούλα Νταλέ
20 Μάνθος Κατσάνος
21 Βασίλης Θύμιος
22 Σωτήρης Πότσης
23 Χρήστος Μ. Μεντή
24 Κώστας Ντούρος
25 Βιολέτα Μπέη
26 Πέτρος Ρ. Μεντής
27
28 Μάνθα Μπάντου
29 Τάκης Μεντής
30 Ελένη Μήλια
31 Σπύρος Ρ. Μεντή
32 Βασιλική Ντούρου
33 Γιώργος Λώλης
34 Αποστόλης Ν. Νάκας
35 Γιώργος Γερμανός
36 Καλλιόπη Μπέη
37 Βαγγέλης Κάνας
38 Θωμάς Νάκας
39 Μανώλης Φούκης
40 Νίκος Λίνας
41 Τάκης Κοντολλόλης
42 Γιάννης Ρέτζιος
43 Γιώργος Φ. Κοντολλόλης
44 Μάρκος Κονόμος
45 Ροδαλία Πασπάλη
46 Γρηγόρης Λώλης

φωτοΣΧΩΡΙΑΔΕΣ 1955

Κασσιανή Ντάλλα

Νίκη Παστπάλη (Κοντολλόλη)

Πολυξένη Μάργου (Παστπάλη)

Αντιγόνη Κατσάνου

Πολυξένη Βάγιου

Αυγερινή Κύρου (Βέρω Ρίζου)

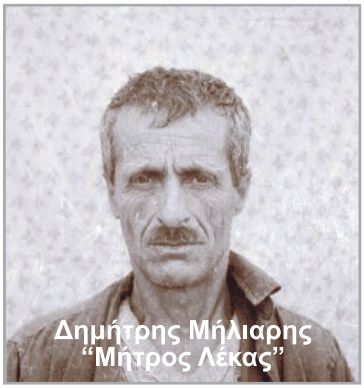
Δημήτρης Μήλιαρης "Μήτρος Λέκας"

Σπύρος Κυριάκος

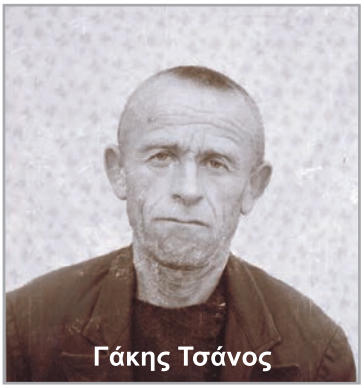
Γάκης Τσάνος

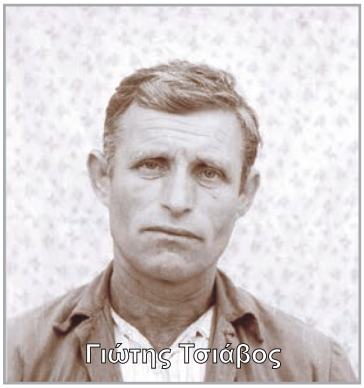
Γιώτης Τσιάβος

Τσιόφος Ντάλλας

Αντώνης Βαγγέλης

Οι παραπάνω φωτογραφίες είναι απο το αρχείο του Θωμά Κατσάνου. Φωτογραφίες για ταυτότητα 1955.

Σχωριαδίτες παίζουν ποδόσφαιρο.
Πάνω αριστερά: Σωτήρης Καραγιάννης, Κώστας Βαγγέλης, Θωμάς Βαγγέλης, Θανάσης Νάκας, Κώστας Λώλης, Γάκης Κοντολλόλης, Αποστόλης Βαγγέλης, Θανάσης Κυριάκος,
Κάτω αριστερά: Άλκης Νταλές, Χρήστος Λ. Μεντής, Λευτέρης Λώλης, Σταύρος Μήλιας & Νάκος Μεντής

1972. Μετά την μεγάλη προσπάθεια το νερό έφτασε στο χωριό. Η κεντρική βρύση στο μεσοχώρι.

1982. Στρασβούργο. Ο Πρώην Πρόεδρος της Αδελφότητάς μας Γιάννης Τσαμπέρης στο Ευρωκοινοβούλιο, μέλος της αντιπροσωπείας των Βορειοηπειρωτικών Οργανώσεων με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής & Κονίτσης κ. Σεβαστιανό.

Κάλλιο φτωχός και υγιής παρά πλούσιος και ασθενής.

Συνδρομές Περιοδικού

Μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2005 έχουν πληρώσει την συνδρομή οι παρακάτω. Με έντονα γράμματα είναι εκείνοι που έχουν πληρώσει και για το νεκροταφείο και έχουν τελειώσει την οικονομική τους υποχρέωση.

1	**Χαράλαμπος Καλύβας**	200,00	Δολ.
2	Σμαρώ Καλύβα	200,00	Δολ.
3	Χρήστος Κύρκος	200,00	Δολ.
4	Φάνης Μήλιας	100,00	Δολ.
5	Αμαλία Φακατσέλη	50,00	Δολ.
6	Αποστόλης Πασπάλης	50,00	Δολ.
7	Θεόδωρος Ζώης	50,00	Δολ.
8	Εκκλησία Ραφήνας	200,00	Ευρώ
9	Θεόφιλος Μαγριπλής	50,00	Ευρώ
10	**Νίκος Ντάλλας**	50,00	Ευρώ
11	**Αλέκος Κονόμος**	30,00	Ευρώ
12	Αλέκος Λούκας	30,00	Ευρώ
13	**Άλκης Νταλές**	30,00	Ευρώ
14	Αναστασία Ζιέρντη (Σιούτη)	30,00	Ευρώ
15	Αναστάσιος Κυριακίδης	30,00	Ευρώ
16	**Αντώνης Βάγιος**	30,00	Ευρώ
17	Αριστείδης Γκίκας	30,00	Ευρώ
18	Βαγγέλης Κάνας	30,00	Ευρώ
19	**Βαγγέλης Λώλης**	30,00	Ευρώ
20	**Βασίλης Ζήκας**	50,00	Ευρώ
21	Βασίλης Θύμιος	50,00	Ευρώ
22	Βασίλης Κοντέλης	30,00	Ευρώ
23	Βασιλική Μπέλλου (Μίτση)	30,00	Ευρώ
24	Γιάννης Μήλιας	30,00	Ευρώ
25	Γιώργος Κοντολλόλης	30,00	Ευρώ
26	Γρηγόρης Βλάχος	30,00	Ευρώ
27	Γρηγόρης Μπάντος	30,00	Ευρώ
28	Δημήτρης Ασβεστάς - Βάλη Ντούρου	30,00	Ευρώ
29	**Δημήτρης Μπέης**	30,00	Ευρώ
30	**Ελένη Αξιώτου**	30,00	Ευρώ
31	Έλλη Ντάλλα	30,00	Ευρώ
32	**Ζιούλη Λώλη**	30,00	Ευρώ
33	Ηλίας Μήλιας	30,00	Ευρώ
34	Ηλίας Μπάτσης	30,00	Ευρώ
35	Ηλίας Σκούρης	30,00	Ευρώ
36	**Θανάσης Βάγιας**	30,00	Ευρώ
37	Θανάσης Μπάντος	30,00	Ευρώ
38	Θανάσης Νάκας	30,00	Ευρώ
39	Θανάσης Παπάς - Έλλη Λόγο Πασπάλη	30,00	Ευρώ
40	Θεόδωρος Τσάνος	30,00	Ευρώ
41	Θωμάς Κατσάνος	30,00	Ευρώ
42	**Θωμάς Λώλης**	30,00	Ευρώ
43	**Θωμάς Νάκας**	30,00	Ευρώ
44	Ιωάννης Τσαμπέρης	30,00	Ευρώ
45	Καλλιώπη Αλεξιάδου	30,00	Ευρώ
46	Κωνσαντίνα Ανδρ. Μπέλλο	30,00	Ευρώ
47	Κώστας Κατσάνος	30,00	Ευρώ
48	Κώστας Μάτσης	30,00	Ευρώ
49	Κώστας Μήλιας	30,00	Ευρώ
50	Κώστας Μπέλλος	30,00	Ευρώ
51	**Κώστας Μπισμπίκης**	30,00	Ευρώ
52	Κώστας Πάνος	30,00	Ευρώ
53	**Κώστας Παντάζος**	30,00	Ευρώ
54	Κώστας Πασπάλης	30,00	Ευρώ
55	**Λαέρτης Πασπάλης**	30,00	Ευρώ
56	Λάμπης Κάτσης	30,00	Ευρώ
57	Λευτέρης Λώλης	30,00	Ευρώ
58	**Λεωνίδας Γκίκας**	30,00	Ευρώ
59	**Μάνθος Κατσάνος**	30,00	Ευρώ
60	Μαρία Κατσάνου	30,00	Ευρώ
61	**Μαρία-Ελένη Καλέμη**	30,00	Ευρώ
62	Μάρκος Κόλιας - Χρύσω Κατσάνου	30,00	Ευρώ
63	Μάρκος Κονόμος	30,00	Ευρώ
64	**Παναγιώτης Σιούτης**	30,00	Ευρώ
65	Παναγιώτης Τζάτζαλος	50,00	Ευρώ
66	**Παναγιώτης Τσαούσης**	30,00	Ευρώ
67	**Πανορέα Λώλη**	30,00	Ευρώ
68	**Παντελής Λώλης**	30,00	Ευρώ
69	Πέτρος Ρ. Μεντής	30,00	Ευρώ
70	Σοφοκλής Έξαρχος	30,00	Ευρώ
71	Σπύρος Μάτσας	30,00	Ευρώ
72	**Σταύρος Καραγιάννης**	30,00	Ευρώ
73	Σταύρος Μήλιας	30,00	Ευρώ
74	Σταύρος Νάκας	30,00	Ευρώ
75	Σταύρος Τέλιος	30,00	Ευρώ
76	Σωκράτης Ρέτζιος	30,00	Ευρώ
77	**Σωτήρης Ντάλλας**	30,00	Ευρώ
78	Σωτήρης Τσάνος	30,00	Ευρώ
79	**Τάκης Θ. Πασπάλης**	30,00	Ευρώ
80	Φάνης Καραγιάννης	30,00	Ευρώ
81	Χρήστος Γλινός – Ευφροσύνη Μπάντου	30,00	Ευρώ
82	Χρήστος Δούτσης	30,00	Ευρώ
83	Χρήστος Λ. Μεντής	30,00	Ευρώ
84	Χριστίνα Σιμόνη (Πασπάλη)	30,00	Ευρώ

Η συνδρομή πλέον είναι υποχρεωτική. Ανταποκριθείτε άμεσα.

Δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποιός είσαι.

Συνδρομές & Προσφορές

Για το νέο νεκροταφείο κ.α.

Μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2005 έχουν πληρώσει οι παρακάτω.
Με έντονα γράμματα είναι εκείνοι που έχουν πληρώσει και για το περιοδικό και έχουν τελειώσει την οικονομική τους υποχρέωση.

1	**Χαράλαμπος Καλύβας**	200	Δολ.
2	Ξανθίππη Βαβάκου	500	Ευρώ
3	**Νίκος Ντάλλας**	80	Ευρώ
4	**Λαέρτης Πασπάλης**	60	Ευρώ
5	**Αλέκος Κονόμος**	50	Ευρώ
6	Αλέξανδρος Νάκας	50	Ευρώ
7	**Άλκης Νταλές**	50	Ευρώ
8	**Αντώνης Βάγιος**	50	Ευρώ
9	Αποστόλης Βαγγέλης	50	Ευρώ
10	**Βαγγέλης Λώλης**	50	Ευρώ
11	**Βασίλης Ζήκας**	50	Ευρώ
12	**Δημήτρης Μπέης**	50	Ευρώ
13	**Ελένη Αξιώτου**	50	Ευρώ
14	Ζήσος Μεντής	50	Ευρώ
15	**Ζιούλη Λώλη**	50	Ευρώ
16	**Θανάσης Βάγιας**	50	Ευρώ
17	Θανάσης Μάργος	50	Ευρώ
18	**Θωμάς Νάκας**	50	Ευρώ
19	**Κώστας Μπισμπίκης**	50	Ευρώ
20	**Κώστας Παντάζος**	50	Ευρώ
21	**Λεωνίδας Γκίκας**	50	Ευρώ
22	**Μάνθος Κατσάνος**	50	Ευρώ
23	**Μαρία-Ελένη Καλέμη**	50	Ευρώ
24	Νίκος Μπέλλος	50	Ευρώ
25	Νίκος Τσαούσης	50	Ευρώ
26	**Παναγιώτης Σιούτης**	50	Ευρώ
27	**Παναγιώτης Τσαούσης**	50	Ευρώ
28	**Παντελής Λώλης**	50	Ευρώ
29	**Σταύρος Καραγιάννης**	50	Ευρώ
30	**Σωτήρης Ντάλλας**	50	Ευρώ
31	**Τάκης Θ. Πασπάλης**	50	Ευρώ
32	Αντώνης Λώλης	40	Ευρώ
33	**Θωμάς Λώλης**	40	Ευρώ
34	Χριστόφορος Κατσάνος	40	Ευρώ
35	**Πανορέα Λώλη**	25	Ευρώ
36	Περσεφώνη Λώλη	25	Ευρώ
37	Ευδοξία Νταλέ	20	Ευρώ
38	Μαργώ Νταλέ	20	Ευρώ
39	Χρήστος Καραγιάννης	20	Ευρώ

Το έργο έχει σχεδόν ολοκληρωθεί και είναι ιερή υποχρέωση όλων μας να ανταποκριθούμε οικονομικά. Περιμένουμε και άλλες προσφορές.

Άλλες πηγές...

Από την πώληση του Ημερολογίου "ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ" εισπράξαμε μέχρι στιγμής 743,00 ευρώ, από την διαφήμιση στο περιοδικό 50,00 ευρώ και η κα. Γεωργούλη Όλγα μας πρόσφερε επίσης 50,00 ευρώ.

Αξίζει να αναφερθούμε...

Αξίζει να αναφέρουμε και την προσπάθεια που έκανε **ο Θεόδωρος Τσάνος** δείχνοντας μεγάλο ενδιαφέρον στην προσφορά που έκανε κάποιο κατάστημα με εκκλησιαστικά είδη για το χωριό και την εκκλησία μας.
Ο Θεόδωρος υποσχέθηκε να τα φέρει στις Σχωριάδες.
Όλοι μας να κάνουμε ότι μπορούμε για το χωριό μας.

Όταν μιλάμε σπέρνουμε και όταν ακούμε θερίζουμε.

Θρησκεία-Κοινωνία-Οικογένεια

Η δύναμη της αγάπης και της συγνώμης

Αδέλφια μου Σχωριαδίτες.

Πάλι από τις σελίδες του ωραίου μας περιοδικού επικοινωνώ μαζί σας. Κάθε φορά νιώθω μεγάλη χαρά μες την καρδιά μου. Είναι σαν να σας έχω μπροστά μου, σαν να σας μιλώ απ' ευθείας. Πάντοτε μέσα στο νου μου, μέσα στην ψυχή μου βρισκόσαστε, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί, μακρινοί και κοντινοί, και όλοι μας οι ξενιτεμένοι στα πέρατα της γης.

Πόσο ποθούσαμε να σας βρούμε, να σας συναντήσουμε, να ανταμωθούμε. Και πόση πίκρα μας έδωσε αυτή η συνάντηση όταν είδαμε και μάθαμε και νιώσαμε **τα βάσανα,** τα πάθη, τους κατατρεγμούς σας, **τις δυστυχίες** και τους πόνους σας, όλα σας βρήκαν αυτά **τα πενήντα χρόνια.**

Αδέλφια μου ξέρουμε ότι όλα αυτά έχουν χαραχτεί μέσα σας με πύρινα γράμματα, όλα αυτά είναι βαθιές πληγές που πονάνε και δύσκολα κλείνουν. Ναι όλα αυτά έγιναν, όλα τα υποστήκατε και πονάμε και φρίττομε μαζί σας. Όμως όσο κι αν ήταν τραγικά τα όσα συνέβησαν τώρα τελειώσανε. Τώρα πλέον άλλαξε η ροή της ιστορίας. Άλλαξε το πολιτικό καθεστώς και συγχρόνως άλλαξαν και οι κοινωνικές συνθήκες που επέβαλλε η προηγούμενη καθεστηκυία τάξις. Τώρα εδώ και δεκαπέντε χρόνια άλλος άνεμος ελευθερίας πλέει. Τώρα πια μέσα σ' όλες τις καρδιές **πρέπει να θρονιάσει η χαρά και η ελπίδα** για μια νέα ζωή και μαζί με τη χαρά και την ελπίδα και η ζωντάνια, η προσπάθεια, ο αγώνας για να φτιάξουμε μια νέα όμορφη πραγματικότητα.

Ναι, είναι η ώρα να ανοικοδομηθεί το χωριό μας. Ήρθε η ώρα να αναγεννηθούν οι καρδιές μας, να γεμίσουν αγάπη. **Αγάπη για όλους.** Αγάπη για όλα.

Μα υπάρχουν πληγές θα πουν πολλοί. Υπάρχει όμως και φάρμακο για τις πληγές της καρδιάς. **Το φάρμακο λέγεται συγνώμη,** το φάρμακο λέγεται συγχώρεση. Μόνο με την συγχώρεση θα υγιάνουν οι πληγές. Να συγχωρέσουμε αυτούς που μας αδίκησαν, αυτούς που μας έβλαψαν, αυτούς που μας πρόσβαλλαν, που μας έβρισαν, που μας χτύπησαν, που μας συκοφάντησαν, αυτούς που μας μίσησαν, αυτούς που μας βασάνισαν, αυτούς που μας φυλάκισαν, αυτούς που μας ρούφηξαν το αίμα και τη ζωή. Ας πούμε από καρδιάς, ας είναι συχωρεμένοι. Και ο Χριστός είπε γι' αυτούς που Τον σταύρωσαν **«Άφες αυτοίς ου γαρ οίδασι τι ποιούσι»**, συγχώρεσέ τους Πατέρα μου γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν και μας άφησε εντολή και νόμο. Αγαπάτε τους εχθρούς υμών, ευλογείτε τους καταραμένους υμάς, καλώς ποιείτε τους μισούσιν υμάς και προσεύχεστε υπέρ των επιρεαζόντων. Δηλαδή μας λέει ο Χριστός μας, να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευεργείτε εκείνους που σας μισούν, να ευλογείτε εκείνους που σας καταριόνται, να προσεύχεστε για εκείνους που σας κακομεταχειρίζονται.

Αυτός είναι ο τέλειος νόμος της Αγάπης, αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Αυτό ζητάει από εμάς όλους ο Χριστός. Ας πούμε όλοι μας, Ναι Κύριε, ιδού εγώ, ακολουθώ το θέλημά Σου.

Αδέλφια μου, **όλοι είμαστε αμαρτωλοί**. Άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο. Του καθενός μας η καρδούλα του το ξέρει, ας μην κρίνουμε κανέναν, ας συγχωρέσουμε από την καρδιά μας ο ένας τον άλλον. Ας αρχίσουμε να αγαπάμε αληθινά, Χριστιανικά. Ας γίνει το πολύπαθο χωριό μας παράδειγμα σ' αυτό.

Ας γίνει το χωριό της Αγάπης, το χωριό της Συγνώμης.

Είδα την Αγάπη στα χρυσά της μαλλιά,
λαμπύριζε το διαμαντένιο στέμμα της Συγνώμης.
Αστράφτει μέσα στην πορφύρα της θυσίας
κι απ' τα αλαβάστρινα κρινένια χέρια της στάζει το μύρο του ελέους.
Τη λούζει βροχή με ροδοπέταλα της καλοσύνης
Τα μάτια της δυο θάλασσες γαλήνης ακτινοβολούν παρηγοριά, χαρά, ελπίδα.
Αγάπη του Θεού σφραγίδα.

Όσο περισσότερα λες, τόσο λιγότερα θυμούνται οι άλλοι.

Η Γούβα μας στο μεσοχώρι

Ποιος δεν έχει υπ' όψιν του τη γούβα μας στο μεσοχώρι. Όταν μικρός ερχόμουν για διακοπές στο χωριό, μου έκανε μεγάλη εντύπωση η εξαιρετική μορφή που είχε, σαν σκεπή, αλλά και η σοβαρότητα που έπαιρνε έτσι πέτρινη όπως ήταν με τους σοφούς άντρες του χωριού που κουβέντιαζαν εκεί. Μου έχει μείνει στην μνήμη και η ανηφοριά του δρόμου αριστερά της, στρωμένη όμορφα με καλντερίμι που σε πήγαινε απάνω σε ένα σπίτι χτιστό μέχρι την άκρη και που στα χρόνια μου ήταν ένα ερείπιο καμένο από τους γερμανούς. Όταν ανεβαίναμε εκεί απάνω μας φαινόταν σαν να είχαμε τους μεγάλους του χωριού «κάτω από τα πόδια μας». Ε ναι, αυτή η γούβα μας ήταν μάρτυρας σε πολλά γεγονότα στις Σχωριάδες. Πόσοι αέρηδες και ανεμοστρόβιλοι την έχουν χτυπήσει, πόσες βροχές και χιόνια έχουν πέσει απάνω της στα χρόνια, πόσες γενναίες παιδιών ανεβοκατέβαιναν, έπαιζαν και χτυπούσαν τα πόδια τους, πόσοι απλοί και σεβαστοί άνθρωποι έχουν σταθεί μπροστά της. Ήταν ένας κεντρικός σταθμός και σε βροχή και σε ήλιο.

Στα πεζούλια της τα βράδια οι ηλικιωμένοι του χωριού αλλά και οι ερχόμενοι φίλοι, κάθονταν και έκαναν κουβέντα, αναλύοντας απλά και περίπλοκα προβλήματα του χωριού και φυσικά έπαιρναν και αποφάσεις.

Μπροστά σ' αυτή πέρασαν πόσες και πόσες νύφες με φλωριά στη μπάλα και στο στήθος, φορεμένες με το χαρακτηριστικό ρούχο. Συμπέθεροι και προσκεκλημένοι σταματούσαν τραγουδούσαν και χόρευαν περνώντας για την εκκλησία όπου στον αυλόγυρο της γινόταν μεγάλο γλέντι. Όταν άλλαζαν το δρόμο παίρνοντας τη νύφη, είτε τη Δευτέρα όταν έπαιρναν νερό για να βρέξουν το γαμπρό κλπ. Εκεί έχουν γελάσει κι έχουν χαρεί πολλοί Σχωριαδίτες, εκεί όμως έχουν κλάψει. Πιο πολύ όταν εκεί καθόταν ο ταχυδρόμος που ερχόταν από την Πολύτσανη κι έφερνε ανάλογες καλές ή άσχημες ειδήσεις από τους ξενιτεμένους μας.

Εκεί όμως έχουν περάσει και σιωπηλά όταν ξεπροβοδούσαν στην τελευταία κατοικία τους συνανθρώπους τους.

Όλοι έχουμε περάσει από κει αλλά θέλω να ξεχωρίσω τους νέους, παιδιά και κοπέλες που εκεί γλυκοκοιτάζονταν, γνώριζαν ο ένας τον άλλον και κατέληγαν να αρραβωνιαστούν. Όλοι αυτοί ήταν οι αγαπημένοι της ψυχής και της καρδιάς μας. Πόσα και πόσα έχει δει η γούβα μας... Αυτή όμως δεν έχει στόμα να τα διηγηθεί, παραμένει όμως σαν πέτρινος μάρτυρας για όλες της γενιές, άφωνος χρονίστας των Σχωριάδων, ένα πολύτιμο μνημείο για όλους μας, γι' αυτό και πρέπει να παραμείνει έτσι άθικτη.

Χριστόφορος Μπεντούλης

Οι άνθρωποι γκρεμίζουν με το χαρακτήρα τους ότι χτίζουν με το μυαλό τους.

Στην κόψη του ξυραφιού...

Στο βιβλίο «ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1907-1914» των Εκδόσεων ΟΛΚΟΣ βρήκαμε το παρακάτω κείμενο στο οποίο αναφέρει πώς χωρίστηκαν τα σύνορα Ελλάδας-Αλβανίας το 1913 από τις επιτροπές των Μεγάλων Δυνάμεων. Στο παρακάτω απόσπασμα αναφέρει πως οι Σχωριάδες, Σωπική και Πολύτσανη συζητήθηκαν με σκόπο την προσάρτηση τους στην Ελληνική Επικράτεια.

«Οι πληροφορίες για τις τελευταίες προετοιμασίες στη Ήπειρο με τη βοήθεια της κυβέρνησης ενίσχυσαν και τις γενικότερες ανησυχίες της Επιτροπής Χάραξης Συνόρων, καθώς και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, ότι την αποχώρηση των Ελληνικών στρατευμάτων από τα βορειοηπειρωτικά εδάφη θα ακολουθούσαν αιματοχυσίες και περαιτέρω περιπλοκές, πράγμα που αυτές ήθελαν οπωσδήποτε να αποφύγουν. Από τις ίδιες ανησυχίες για την πρόκληση ταραχών μετά την αποχώρηση των Ελλήνων διακατεχόταν και η Διεθνής Επιτροπή Ελέγχου, η οποία συνεδρίαζε κατά την περίοδο εκείνη στην Αυλώνα. Τα μέλη της υπέβαλαν μάλιστα ορισμένες προτάσεις για το ζήτημα αυτό στις κυβερνήσεις τους, οι οποίες και κατέληξαν στις τελικές αποφάσεις τους, στο τέλος του Δεκεμβρίου.

Η επιτροπή στην 14η συνεδρίαση της, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 10-12-1913 στο Αργυρόκαστρο, ενέκρινε ομόφωνα να ακολουθήσει η χάραξη των συνόρων τη γραμμή που προέβλεπε η αγγλική πρόταση στο τμήμα μεταξύ του βουνού Τούμπα και του ακρωτηρίου Στύλος. Επίσης συζήτησαν και ορισμένες πολιτικές απόψεις σχετικά με την τύχη που θα είχε η περιοχή του Αργυροκάστρου. Μετά το τέλος της συζήτησης οι Γάλλοι επίτροποι δέχθηκαν, χωρίς ιδιαίτερες αντιρρήσεις, να περιέλθει και το διαμέρισμα αυτό στην Αλβανία.

Απέκρουσαν όμως, τα επιχειρήματα, τα οποία ανέπτυξαν οι συνάδελφοι τους της Τριπλής Συμμαχίας, για να υποστηρίξουν ότι τα διαμερίσματα αυτά είχαν αλβανικό χαρακτήρα. Υποστήριζαν συγκεκριμένα ότι οι κοιλάδα ήταν δυνατόν να χωρισθεί προς βορρά από το διαμέρισμα του Τεπελενίου και να αναπτυχθεί σε σύνδεση με τα νοτιότερα Ελληνικά διαμερίσματα και κυρίως τα Ιωάννινα ή την Ηγουμενίτσα.Επίσης οι ίδιοι υποστήριζαν ότι το μέτρο για την μετανάστευση των Ελλήνων που προτιμούσαν να ζήσουν στην Ελλάδα ήταν δύσκολο να εφαρμοσθεί, επειδή **ο Ελληνικός πληθυσμός της περιοχής**, είχε έντονα Ελληνικά αισθήματα και δεν θα δεχόταν να εγκαταλείψει τις εστίες του, αλλά **θα αγωνιζόταν για να προσαρτηθούν αυτές στην Ελλάδα**. Τέλος οι δύο αντιπρόσωποι εξέφρασαν έμμεσα την ευχή τους **να δοθούν στην Ελλάδα τα τρία Ελληνικά χωριά Πολύτσανη, Σχωριάδες και Σωπική.** Μετά δε από ορισμένες αντιρρήσεις των επιτρόπων της Τριπλής Συμμαχίας οι δύο αντιπρόσωποι ζήτησαν να δοθεί και στους κατοίκους των χωριών αυτών το δικαίωμα να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα παίρνοντας χρηματική αποζημίωση, εφόσον θα το ζητούσαν οι ίδιοι.»

Το παραπάνω απόσπασμα το βρήκε και μας το έδωσε προς δημοσίευση ο Πέτρος Ρ. Μεντής

Καλύτερα είναι να σε φθονούν παρά να σε λυπούνται.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

"Η Γέννησις της Θεοτόκου"

Συνεχίζουμε το δεύτερο και τελευταίο μέρος του ιστορικού της Κεντρικής Εκκλησίας μας όπως μας το έγραψε ο Χριστόφορος Κατσάνος. Οποιοσδήποτε άλλος γνωρίζει κάτι παραπάνω από αυτά, παρακαλούμε να μας γράψει.

Χριστόφορος Κατσάνος

Άρθρο του Χριστόφορου Κατσάνου **Μέρος 2ο**

Με όλη αυτή την τεράστια καταστροφή που υπέστη η εκκλησία **ήταν καθήκον μας σαν πιστοί χριστιανοί,** όλοι μαζί για μια μεγάλη επιστράτευση για έναν μεγάλο αγώνα με σκοπό να διορθώσουμε τα ερείπια της εκκλησίας. Το 1991 με τον ερχομό της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας βλέπουμε στο χωριό μας να γίνεται ένα μεγάλο θαύμα και να βγάζουν οι Σχωριαδίτες, σχεδόν όλοι, **από τα σεντούκια τους εικόνες, βιβλία, σταυρούς, ευαγγέλια και άλλα ιερά αντικείμενα**. Όπως ο αείμνηστος Αθανάσιος Μπέης που κράτησε επί 17 ολόκληρα χρόνια τον Τίμιο Σταυρό στο σπίτι του. Ο Χριστόφορος Κατσάνος που φύλαξε όλα αυτά τα χρόνια το Αρχαίο Ευαγγέλιο, ο Λευτέρης Λώλης μπόρεσε και έσωσε την Παναγία του Μπεκιάρη κ. α. Με ελάχιστες εικόνες και βιβλία όλοι οι άντρες του χωριού και οι γυναίκες πήγαμε να διορθώσαμε και να στολίσαμε τον Άγιο Νικόλαο. Την ίδια χρονιά γυρίζει στη γενέτειρα του ύστερα από 51 ολόκληρα χρόνια ο μεγάλος πατριώτης του χωριού μας Γιάννης Τσαμπέρης, ασπρομάλλης και με δακρυσμένα μάτια επειδή είχε φύγει από τις Σχωριάδες μικρό παιδάκι. Μόλις πάτησε το πόδι του στο χωριό και κουβεντιάσαμε μας είπε θα μου λέτε Γιάννη. Όταν ήρθε στο καφενείο και του είπαμε τι θέλει να του προσφέρουμε μας είπε θα πάω κάτω στο πηγάδι να πάρω ένα ποτήρι νερό μόνος μου.

Την ίδια χρονιά γίνεται στον Άϊ Νικόλα ένα σύντομο λειτουργικό τρισάγιο στους κοιμηθέντες Σχωριαδίτες. Εκεί βρισκόταν ο Γιάννης Τσαμπέρης, η σεβαστή Γερόντισσα, η αδελφή Καλλινίκη και άλλοι. Στις Σχωριάδες είχαν έρθει και άλλοι ιερείς για λειτουργία διότι δεν είχαμε ιερέα δικό μας, ένας απο αυτούς ήταν και ο πατήρ-Φάνης από την Πωγωνιανή. **Κάναμε και την Ανάσταση του Χριστού όλη τη νύχτα του Μεγάλου Σαββάτου Πολύτσιανη, Σχωριάδες και το πρωί μας έπιανε στη Σωπική** μαζί με τον πρώτοψάλτη Απόστολο Νάκα. Λειτουργίες έχουμε κάνει και με τον πάτερ-Χρήστο Μάτσια ιερέα συνταξιούχο από τα Γιάννενα που τον έφερνε ο Γιάννης Τσαμπέρης. Το 1992 ο Απόστολος Νάκας μαζί με τον γάιδαρο του πήγε στην Πωγωνιανή στον πάτερ-Φάνη και έφερε αρκετές εικόνες και βιβλία και στολίσαμε το εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας. Για το Πωγώνι και ιδιαίτερα για το χωριό μας οι ταλαιπωρίες και τα βάσανα τελείωσαν τον Ιούλιο του 1992.

Με την βοήθεια του Θεού αποχτήσαμε τον δικό μας ιερέα από την Πολύτσανη τον κύριο Ευθύμιο Καλαμά, άξιος και ακούραστος ιερέας που ποτέ δεν έχει λείψει από το χωριό μας, για όλα τα μυστήρια της εκκλησίας όπως λειτουργίες, κηδείες, βαπτίσεις ακόμα και θρησκευτικούς γάμους, όπως ο θρησκευτικός γάμος του Σωτηράκη Ντάλλα με τη σύζυγο του Βιολέτα με κουμπάρους το ζεύγος Καλοζούμη. Άνθρωποι πολύ καλοί και ευσεβείς που έχουν επισκεφθεί και βοηθήσει το χωριό μας και την εκκλησία μας.

Με τον πάτερ-Ευθύμιο πολλά χρόνια έχουμε κάνει λειτουργίες σε όλο το Πωγώνι, στη Σέλτση και τη Ζαγοριά με τον ακούραστο πρωτοψάλτη Απόστολο Νάκα. Αφού η εκκλησία είχε υποστεί τεράστιες καταστροφές ήταν ανάγκη στο χωριό μας να συγκροτηθεί μια εκκλησιαστική επιτροπή που θα είχε στις πλάτες της ένα μεγάλο φορτίο για να αντιμετώπιζε τα προβλήματα της εκκλησίας που ήταν τεράστια. Έτσι τον Αύγουστο του 1991 βγαίνει η πρώτη επιτροπή της εκκλησίας με πρόεδρο τον Χριστόφορο Μπέλλο, ταμεία τον Θωμά Λώλη, γραμματέα τον Χριστόφορο Κατσάνο και μέλη της επιτροπής τους: Απόστολο Νάκα, Θανάση Πασπάλη, Χρήστο Καραγιάννη, τον αείμνηστο Παντελή Τέλιο, Σελήνη Λώλη και Βασίλω Θύμιου. **Αμέσως άρχισε μια κινητοποίηση μεγάλη στο χωριό μας**, όλο το χωριό, με την εκκλησιαστική επιτροπή μπροστά, μπορέσαμε και διορθώσαμε όλα

Όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια.

τα ξωκλήσια. Με τα ζώα πήγαμε την πλάκα στην Θεοτόκο, στον Αϊ Θανάση, στην Παναγία, στην Αγία Παρασκευή μέχρι και την Ντόλιανη. Στην Αγία Παρασκευή φτιάξαμε τα τοιχώματα και το τσατί καινούριο. Δούλεψαν όλοι οι μαστόροι του χωριού και νομίζω μια ή δυο μέρες δούλεψαν **εθελοντικά και οι άντρες του χωριού κουβαλώντας κολώνες στην πλάτη**. Επίσης γυρίσαμε όλο το τσατί του Αγίου Νικολάου. Το 1992 γίνεται ανασυγκρότηση της εκκλησιαστικής επιτροπής με πρόεδρο τον Χριστόφορο Κατσάνο και γραμματέα τον Χριστόφορο Μπέλλο. Στις 8 Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς στη γιορτή της Παναγίας χοροστάτησαν στη Θεία Λειτουργία ο πάτερ Χρήστος Μάτσιας μαζί με τον πάτερ Ευθύμιο στον αυλόγυρο της παλιάς Εκκλησίας.

Θεία Λειτουργία στα ερείπια της παλιάς εκκλησίας

Αφού ωρίμασε ο καιρός ήταν ανάγκη στο χωριό μας **να ανοικοδομήσουμε την καταστραμμένη εκκλησία μας**. Μεγάλο ενδιαφέρον στον αγώνα έδειξε ο Γιάννης Τσαμπέρης ,ο Χριστόφορος Κατσάνος, η αδελφή Καλλινίκη, ο κ Καλοζούμης και όλοι οι χωριανοί ώστε να γίνει η εκκλησία το γρηγορότερο δυνατό. Αφού είχαμε ένα χρηματικό ποσό των 10 εκατομμυρίων δραχμών από τους Σχωριαδίτες της διασποράς, τον Μάρτιο του1995 πήγαμε με τον πάτερ Ευθύμιο στα Τίρανα και ανταμώσαμε τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας κ. Αναστάσιο. Η θερμή υποδοχή του θα μας μείνει αξέχαστη σε όλη μας τη ζωή.

Αφού κάναμε μακρές συνομιλίες έδωσε την ευλογία του να αρχίσουν οι εργασίες στην εκκλησία μας με αυτά τα λίγα λεφτά που είχαμε και αμέσως παίρνει τηλέφωνο τον πατήρ Δημήτριο στη Μητρόπολη Αργυροκάστρου και δίνει εντολή να βγει το σχέδιο της εκκλησίας από τον πολιτικό μηχανικό της Μητρόπολης, τον Νίκο Λίτση, και να αρχίσουν αμέσως οι εργασίες.

Μέσα σε 3 μήνες βγαίνει το σχέδιο της εκκλησίας και τον Ιούνιο του 1995 το πηγαίνω στο συμβούλιο της Αδελφότητας στην Αθήνα με Πρόεδρο τον Γ. Τσαμπέρη. Αφού έκαναν τις παρατηρήσεις τους τα μέλη του συμβουλίου, ο κ. Καλοζούμης τις έδωσε και γραπτώς. Σημείωσε να γίνει μόνωση στην εκκλησία, να ανοίξει μια πόρτα στο ιερό και κάτι για τα παράθυρα. Παίρνω το σχέδιο και το πηγαίνω στην Μητρόπολη και αφού συζήτησαν γύρω από αυτές τις αλλαγές ο πατήρ Δημήτριος, ο πολιτικός μηχανικός Νίκος Λίτσης και ο Ορφέας Μπέτσης, αποφάσισαν να υλοποιήσουν το σχέδιο αυτό γιατί το άλλο είχε μεγάλο κοστολόγιο. Τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου παίρνω το σχέδιο και ξαναπηγαίνω στην Αθήνα όπου αποφασίστηκε να αρχίσουν αμέσως οι εργασίες στην εκκλησία. **Τον Αύγουστο του 1995 άρχισαν οι εργασίες.** Σε αυτό το διάστημα υπήρχαν και κάτι μικρές παρεξηγήσεις που δεν αξίζει να αναφερθούν. Οι εργασίες της εκκλησίας κράτησαν 3 χρόνια και τον **Αύγουστο του 1998 η εκκλησία ήταν έτοιμη κτιριακά.** Με τις μεγάλες προσφορές των Σχωριαδιτών και άλλων παραγόντων, η εκκλησία πήρε άλλη μορφή, και σήμερα έγινε μια σύγχρονη εκκλησία με μεγάλο εξοπλισμό. Σε όλο αυτό το διάστημα των συνεχών εργασιών ο Γιάννης Τσαμπέρης, η Γερόντισσα και η αδερφή Καλλινίκη είχαν έρθει πολλές φορές στο χωριό για να δουν από κοντά τις εργασίες και είχαν κάνει και συνομιλίες με τον πολιτικό μηχανικό, τον εργολάβο της εκκλησίας κύριο Χαρίτο Κάσσο και με τον αρχιμάστορα Ηρακλή Πίνα.

Με πρωτοβουλία συγχωριανών έγινε η εκκλησία της Αγίας Σωτήρας που σχεδόν όλοι οι Σχωριαδίτες έδωσαν την προσφορά τους και μαζεύτηκαν 1,5 εκατομμύριο δραχμές. Σημαντική βοήθεια έδωσε ο Μητροπολίτης Αργυροκάστρου, 800.000 δρχ. Ο καλός μάστορας Χρήστος Μεντής, έκανε αυτή τη σπουδαία τοιχοποιία.

Η εκκλησία κατα τη διάρκεια των εργασιών

Ο Αριστείδης Ιασωνίδης θυμάται...

Ανασκαφές στο ημερολόγιο μου

Θυμάμαι την απλόχερη φιλοξενία των Σχωριαδιτών. Ήταν κατά τα τέλη Νοεμβρίου του 1940 όταν ο Ελληνικός στρατός με ξιφολόγχη και πυροβολικό και με ατρόμαχτη καρδιά, έβαλαν μπροστά τον Ιταλικό στρατό, που εισχώρησε στα Ελληνικά εδάφη. Απελευθερώθηκαν όλα τα μεθοριακά χωριά της Ελλάδος καθώς και τα χωριά του Πωγωνιού. Το μέτωπο τώρα ήταν στα περίχωρα της Πολύτσιανης και προχωρούσαν για την Ζαγοριά και προς την Δέμπελη.

Στις 27 Νοεμβρίου 1940 έγινε μεγάλος βομβαρδισμός στην Πολύτσιανη από τα Ιταλικά αεροπλάνα, έτσι που αυτήν τη μέρα είχαμε πολλά θύματα άμαχου πληθυσμού, πολλούς τραυματίες καθώς και πολλά σπίτια καταστράφηκαν. Το χωριό άλλαξε εντελώς την όψη του. Το βράδυ και όλη την νύχτα στο χωριό άκουγες γουριατά.

Τα χαράματα όλοι οι χωριανοί κρύφτηκαν στις σπηλιές. Εφτά - οχτώ οικογένειες που είχαν συγγενείς στα Γιάννενα, πριν καλοφέξει, παίρνουν μαζί τους ρουχισμό, κουβέρτες, βελέντζες και λίγα τρόφιμα και ξεκινούν για τις Σχωριάδες και έπειτα για τα Γιάννενα. Μαζί τους ήμουνα κι εγώ με την μεγαλύτερη αδερφή μου, 18 χρονών αυτή, 11 εγώ. Μας έστειλε η μάνα μας, διότι είχαμε κι εμείς συγγενείς στα Γιάννενα. Η μάνα μου κάθισε στο χωριό με τις δύο άλλες αδερφές μου.

Μας έπιασε η μέρα στην Ούλτσα και καθίσαμε στην σιουπέλα να προφυλαχτούμε από τις επιδρομές της Ιταλικής αεροπορίας. Όλοι στις Σχωριάδες, άκουσαν ότι είμαστε στη σιουπέλα της Ούλτσας και κατά το έμπα του ηλίου ήρθαν άντρες και γυναίκες να μας πάρουν στα σπίτια τους να ξενυχτήσουμε. Μας βοήθησαν με το παραπάνω, παίρνοντας τα εφόδια μας στην πλάτη τους και πήγαμε στο χωριό. Απερίγραφτη ήταν η υποδοχή. Συζητούσαν μεταξύ τους ποιος να μας πρωτόπερε σπίτι τους όλοι ήταν απλόχεροι. Με την αδερφή μου πήγαμε στο σπίτι του Γρηγόρη Λώλη που το παιδί του ο Θωμάς ήταν συνάδελφος με τον ξάδερφο Μηνά Πάρα, που ήταν δάσκαλος και πιστοί φίλοι στις Σχωριάδες. Δεν φαντάζεστε φιλοξενία που είχαμε από τον λαό των Σχωριάδων.

Εμείς, 5-6 παιδιά της ηλικίας μου, το βράδυ βγήκαμε στο μεσοχώρι και αμέσως γίναμε φίλοι με τα Σχωριαδίτικα παιδιά. Αρχίσαμε να παίζουμε μαζί τους, αγκαλιαζόμασταν ο ένας με τον άλλον. Αυτά πήγαιναν σπίτι τους και έφερναν κάχτες, κυδώνια, σκουμαϊτες (στεγνά σύκα) και γέμιζαν τις τσέπες μας. Το ίδιο και το δεύτερο βράδυ, που η φιλία δυνάμωσε περισσότερο.

Το αύριο ξανά στις σιουπέλες και στις σπηλιές. Εμείς με μερικούς Σχωριαδίτες, ξημερώματα, πήγαμε στην σιουπέλα του Μιτσιούρκου για να κρυφτούμε από τα αεροπλάνα. Ξανά στο έμπα του ηλίου πήγαμε στο χωριό, στα σπίτια που μας φιλοξένησαν. Γυρεύαμε αγωγιάτη να φορτώναμε τα εφόδια μας και να ξεκινήσουμε κατά τα μεσάνυχτα για τη Βοστίνα (Πωγωνιανή). Μας είπαν ότι ο μπάρμπα-Στεφάνης Μπερούκας είναι αγωγιάτης. Πήγαν δύο άντρες στον μπάρμπα-Στεφάνη, να κάμουν το παζάρι. Κοντά τους πήγα κι εγώ μαζί με άλλα δύο παιδιά. Ο μπάρμπα-Στεφάνης μας είπε: «ελάτε μέσα στο σπίτι, να τα βρούμε τι θα κάνουμε», και πήγαμε μέσα. Ήταν ένας γέρος χαριτωμένος, έβγαζε μελτέμι από το στόμα του, εργατικός και τίμιος, άστραφε το πρόσωπο του από χαρά και αμέσως βγάζει ρακί και μεζέδες για τους άντρες και πυκινάδα με κάχτες σε μας και μας λέει: «ελάτε πιτσιρίκια, σαν στο σπίτι σας». Αφού συμφώνησαν δύο άλογα, στο τέλος του είπαν: «Πόσο θα είναι το αγώγι μπάρμπα-Στεφάνη;» Ο μπάρμπα-Στεφάνης απαντάει: «τίποτες παιδιά μου, μην το πιάνετε στο στόμα σας, δεν λέτε να σας πάνω καλά στη Βοστίνα, μήπως κατά το ξημέρωμα μας βομβαρδίσουν τα αεροπλάνα και χαθούμε και δεν θα δούμε και εμείς την λευτεριά που μας ήρθε, που ποθούσαμε τόσα χρόνια να μας έρθει». Αυτά τα σοφά λόγια του μπάρμπα-Στεφάνη μου έκαμαν εντύπωση και τα θυμάμαι πάντοτες. Καθώς και την απλόχερη φιλοξενία των Σχωριαδιτών.

Κατά τα μεσάνυχτα συγκεντρωθήκαμε μα τα εφόδια μας στο μεσοχώρι. Ήρθε ο μπάρμπα-Στεφάνης με τα δύο άλογα και τα φόρτωσε σαν να ήταν καράβι. Βγήκαν όλοι οι συγχωριανοί να μας ξεπροβοδίσουν, ποιος με τρόφιμα, ποιος με κανένα φανάρι για το δρόμο που ήταν σκοτάδι. Αγκαλιαστήκαμε και χαιρετηθήκαμε θερμά με τους Σχωριαδίτες και ξεκινήσαμε για τη Βοστίνα, φτάσαμε στο Σωπικιώτικο.

Ο δρόμος ο κανονικός για το Σταυροσκιάδι είχε μεγάλη κυκλοφορία από τους φαντάρους και το μεταγωγικό σε πολλά μέρη. Γι' αυτό ο μπάρμπα Στεφάνης μας έβγαλε από άλλο μονοπάτι πιο κοντά, αλλά περάσαμε το ποτάμι 5-6 φορές. Φτάσαμε στην Βοστίνα τα ξημερώματα. Φάγαμε μια ζεστή φασολάδα στο χάνι και αποχαιρετιστήκαμε με τον μπάρμπα-Στεφάνη και του είπαμε ότι θα είμαστε ευγνώμονες σε όλη μας τη ζωή. Εμείς βρήκαμε μια στρατιωτική μηχανή και φύγαμε για τα Γιάννενα. Στο δρόμο άντρες, γυναίκες, κοπέλες και παιδιά μιλούσαν για την απλόχερη φιλοξενία που είχαμε από τους Σχωριαδίτες και τον γέρο Στεφάνη. Τώρα εμείς οι επιζώντες, πάντοτες πιάνομε στο στόμα αυτήν την φιλοξενία.

Καθίσαμε στα Γιάννενα 2 μήνες και ξανά γυρίσαμε στο αγαπητό μας χωριό, για να χαρούμε κι εμείς την λευτεριά.

Αλλά δυστυχώς…

Αριστείδης Ιασωνίδης

Όπου λαλούν πολλοί κοκόροι, αργεί να ξημερώσει.

Ο Γιώργος Κούλας, ο φοροεισπράκτορας και ο Αλή-Πασάς.

Μία αληθινή ιστορία από τα βάθη του χρόνου. *Απόσπασμα από το βιβλίο του Δημήτρη Μπεντούλη "Σχωριάδες Πωγωνίου".*

…Σαν κλείσιμο αυτού του κεφαλαίου παρουσιάζουμε και ένα συμβάν που ακούστηκε από τους γερόντους για έναν εισπράκτορα φόρων τον οποίο εξαφάνισαν οι Σχωριαδίτες σε ένδειξη εκδίκησης για την ανάρμοστη διαγωγή του προς τους χωριάτες και για να δείξουν το μίσος τους προς το καταπιεστικό καθεστώς του καιρού. Ήταν λοιπόν ένας εισπράκτορας κακός ο οποίος ερχόταν συχνά στο χωριό για να μαζέψει διάφορους φόρους που οι χωριάτες πλήρωναν στο μεγάλο τσιφλιγκάρη. Είχε γίνει ο φόβος και ο τρόμος του χωριού και ιδιαίτερα των γυναικών. Γιατί στο χωριό εξαιτίας του μαζικού ξενιτέματος είχαν μείνει μόνο γυναίκες. Έτσι αυτός όχι μόνον που ζητούσε και έπαιρνε όσα ήθελε μεταχειριζόμενος και το καμτσίκι αλλά δεν άφηνε και τις γυναίκες ήσυχα. Οι λίγοι άντρες που είχαν μείνει βλέποντας αυτή τη τρομερή κατάσταση συνεννοήθηκαν μεταξύ τους και αποφάσισαν τη φυσική απομάκρυνση του εισπράκτορα με τον παρακάτω τρόπο: Όταν θα έρχονταν αυτός στις Σχωριάδες θα διοργάνωναν ένα καλό δείπνο όπου μερικοί χωριάτες που αντέχουν το ποτό θα τον παρέσυραν να έπινε τόσο όσο που να μην αισθάνονταν τον εαυτό του. Μετά ένας από αυτούς, ο Γιώργος Κούλας θα τον σκότωνε και θα τον εξαφάνιζε. Το πρωί της επόμενης μέρας για να χαθούν τα ίχνη, ένας άλλος συγχωριανός που η φυσιογνωμία του έμοιαζε με αυτή του εισπράκτορα θα ντύνονταν με τα ρούχα του εξαφανισθέντος, θα έπαιρνε το άλογό του και θα πήγαινε δήθεν στη Σέλτση περνώντας από την Πολύτσιανη έτσι που να τον έβλεπαν ότι πέρασε από εκεί. Όλα αυτά θα γίνονταν πολύ μυστικά και γι' αυτό είχαν ορκιστεί όλοι. Από την απόφαση στην πράξη. Μετά από λίγες μέρες ήρθε ο εισπράκτορας. Στο δείπνο που στήθηκε αυτός ήπιε τόσο όσο που έμεινε αναίσθητος. Ο νοικοκύρης του σπιτιού Γιώργος Κούλας την νύχτα τον σκότωσε και τον έθαψε. Το πρωί διαδόθηκε η είδηση ότι ο εισπράκτορας έφυγε για τη Σέλτση περνώντας από την Πολύτσιανη.

Ο Αλή Πασάς όταν πληροφορήθηκε για την μυστηριώδη εξαφάνιση του εισπράκτορά του ανησύχησε και έδωσε ρητή διαταγή να διερευνηθεί η υπόθεση. Μετά από ανακρίσεις έγινε γνωστό ότι αυτός ήταν στις Σχωριάδες όπου έφαγε και ήπιε και την επόμενη μέρα κίνησε για την Σέλτση περνώντας από την Πολύτσιανη. Οι κάτοικοι της Πολύτσανης επιβεβαίωναν ότι τον είδαν. Αλλά από εδώ και πέρα δεν υπήρχαν ίχνη γι' αυτό και το έγκλημα έμεινε χωρίς να ανακαλυφθεί. Ο Αλή Πασάς τότε έβαλε σε δράση τα χρήματα. Καθόρισε ένα ποσό, 100 τουρκικές λίρες, σαν αμοιβή γι' αυτόν που θα έδινε πληροφορίες για την εξαφάνιση του εισπράκτορα. Και έτσι κέρδισε την υπόθεση.

Ο Γιώργος Κούλας ο οποίος είχε σκοτώσει τον εισπράκτορα ένιωσε τη συνείδηση του βεβηραμένη και για να την ελαφρώσει αποφάσισε να εξομολογηθεί στον παπά. Και έτσι πήγε στον παπά του Χλωμού που ήταν πνευματικός εξομολογητής. Ο παπάς του Χλωμού από φόβο ή για να κερδίσει το ποσό των 100 λιρών πήγε στα Γιάννενα χωρίς να πει τίποτε σε κανένα και γνωστοποίησε τον Αλή Πασά. Ο Αλή Πασάς ικανοποιήθηκε γι' αυτό αλλά για να γλιτώσει και τις 100 λίρες μεταχειρίστηκε την εξής πονηριά: φώναξε τον Μητροπολίτη Ιωαννίνων και τον ρώτησε τι μέτρα έπαιρνε για εκείνους τους παπάδες που προδίδουν το μυστικό της εξομολόγησης. Τους ξεντύνουμε του είπε ο Μητροπολίτης, και τότε του είπε ο Αλή Πασάς, πάρτε αυτόν τον παπά, ξεντύστετον σύμφωνα με τους κανονισμούς σας και παραδώστε τον σε μένα. Αφού αφόρισαν τον παπά, ο Αλή Πασάς έδωσε διαταγή και τον κρέμασαν στον ιστορικό πλάτανο των Ιωαννίνων με την εξής επιγραφή: «Έτσι παθαίνει αυτός που προδίδει τα πιο ιερά μυστικά της πίστης».

Έτσι ο Αλή Πασάς και τις πληροφορίες της πήρε και τον παπά ξεφορτώθηκε χωρίς να ξοδέψει τις 100 λίρες και την οικογένεια του Γιώργου Κούλα εξαφάνισε από τη γη.

Την παραπάνω ιστορία διηγείται στο βιβλίο του «Σχωριάδες Πωγωνίου» ο Δημήτριος Μπεντούλης διευκρινίζοντας πως την είχε ακούσει από το γέρο δάσκαλο των Σχωριάδων Γιάννη Ντάλλα (1868-1932) και από τον σεβαστό γέροντα Γιάννη Μούτσιο (1859-1936).

Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα.

Σχωριαδίτικο ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Η ονομασία του χωριού μας.

Η Σχωριάδες ή Οι Σχωριάδες; Ενικός ή πληθυντικός;

Σε πολλά κείμενα, βιβλία, άρθρα, ιστορικά κ.α. διαβάζουμε την ονομασία του χωριού μας με διαφορετικές μορφές. Άλλοτε την βρίσκουμε σε ενικό αριθμό δηλ. η Σχωριάδες και άλλοτε σε πληθυντικό αριθμό δηλ. οι Σχωριάδες. Έτσι λοιπόν αποφασίσαμε να ασχοληθούμε και να ψάξουμε ποια είναι η σωστή ονομασία του χωριού μας. Ανεξαρτήτως ιστορικής προέλευσης της λέξης, όπου έχει ασχοληθεί εκτενέστερα ο Δημήτριος Μπεντούλης στο βιβλίο «Σχωριάδες Πωγωνίου» χωρίς όμως να μας δώσει σαφή προέλευση της λέξης αφήνοντας διάφορες εκδοχές, εμείς **αναζητήσαμε την ορθότητά της βάσει της ελληνικής γραμματικής.** Ρωτώντας λοιπόν πολλούς φιλόλογους της ελληνικής γλώσσας και παίρνοντας αρκετά παραδείγματα από το Ελληνικό Υπουργείο Εσωτερικών βασιζόμενοι στις επίσημες ονομασίες ανάλογων χωριών με κατάληξη -ες π.χ. οι Δρυμάδες, οι Θερμοπύλες, οι Οινούσσες, οι Κρανιές, οι Μηλιές, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η σωστή ονομασία του χωριού μας είναι, **οι Σχωριάδες.** Η λέξη είναι πληθυντικού αριθμού και γένους θηλυκού. Είναι αυθαίρετη έννοια και δεν έχει ενικό αριθμό. Κλίνεται ως εξής: οι Σχωριάδες, των Σχωριάδων, τις Σχωριάδες, Σχωριάδες.

Η διάλεκτος μας (λέξεις που χρησιμοποιούμε στο χωριό μας).

φτέρα = φτέρνα
τσάβαλα = ρούχα
καλαμπούκι = καλαμπόκι
φασούλι = φασόλι
κάμε = κάνε
ίτσιου = καθόλου
περάω = περνάω
σκιένω =σκάω
μποδάω = εμποδίζω
βήκε = βγήκε
νοματαίοι = άτομα
έμασα = μάζεψα
αποχωρτήριο = τουαλέτα
άντερα = έντερα
γένεται = γίνεται
εξόν = εκτός
ανάποτα = ανάποδα
σκιεπένω = σκεπάζω
βγάνει = βγάζει
τεσσεράρι = τεσσάρι
σούφλα = σούβλα
κριάσι = κρέας
σταλάζει = στάζει
χαιρετίματα = χαιρετίσματα
ήπορα = οπωροφόρα δένδρα
σκιάγμα = σκιάχτρο
φορέθηκα = ντύθηκα
ποδέθηκα = έβαλα παπούτσια
αγκαρίζει = γκαρίζει
αλυχτάει = γαβγίζει
ήβρα = βρήκα
κατσιαφλιάκι = παλιόπαιδο
μπόγλικο = μπόλικο
γομάρι = γάιδαρος
μπλάρι = μουλάρι
γυρεύω = ψάχνω

Πολλά ονόματα μετατρέπονται χαϊδευτικά σε...

Οδυσσέας = Δυσσέας
Αντιγόνη = Γόνη
Ελένη = Λένη, Νίτσα
Χριστόφορος = Φόρης, Τσιόφος
Γρηγόρης = Γόλης
Πέτρος = Πέτσιος
Χρήστος = Κίτσιος, Κίτος, Κίτας
Θανάσης = Νάσιος

Το αγώι ξυπνά τον αγωγιάτι.

Για να μαθαίνουν οι νεότεροι και να θυμούνται οι παλαιότεροι.
Ιστορίες που κάποτε οι παππούδες και οι γιαγιάδες έλεγαν στα εγγόνια τους γύρω από το τζάκι.

Η ανάγκη

Ένας πατέρας είπε στο γιο του:

-Πάρε το άλογο και σύρε κόψε ένα φόρτωμα ξύλα να' χουμε για το τζάκι.

Το παιδί λέει στον πατέρα:

-Πώς να το φορτώσω μόνος μου, θα μου βαήσει το φόρτωμα.

Ο σοφός και λογικός πατέρας για να τροχίσει το μυαλό του παιδιού του απαντάει:

-Πήγαινε κόψε τα ξύλα και όταν έρθει η ώρα να φορτώσεις φώναξε την ανάγκη, θα έρθει να σε βοηθήσει.

Έτσι κι έκαμε το παιδί, έκοψε τα ξύλα και μετά φώναξε: «Ω ανάγκη, ω ανάγκη, ω ανάγκη…» Αφού είδε και απόειδε, αναγκάστηκε να πάει να κόψει ένα ξύλο φούρκα. Φόρτωσε την μία πλευρά, έβαλε την φούρκα για στήριγμα και μετά με δυσκολία φόρτωσε και την άλλη πλευρά. Πηγαίνει λοιπόν σπίτι και λέει στον πατέρα:

-Με γέλασες, φώναξα την ανάγκη 5-6 φορές και δεν ήρθε. Έτσι αναγκάστηκα να πάω να κόψω μία φούρκα για στήριγμα.

Και ο λογικός πατέρας του απαντάει:

-Αυτή είναι η ανάγκη παιδί μου, η ανάγκη σε έκανε να σκεφτείς να κόψεις την φούρκα. Να ξέρεις για την ζωή σου αν εφεύρεις θα ζήσεις.

Γλωσσοδέτης

Εκκλησιά μολυβοτή και μολυβοκωντιλοκαγκελοπελεκητή.
Ποιος σε μολυβόχτισε και σε μολυβοκωντιλοκαγκελοπελέκισε?
Ο γιος του μολυβοχτίστη και του μολυβοκωντιλοκαγκελοπελεκητή.
Αυτός με μολυβόχτισε και με μολυβοκωντιλοκαγκελοπελέκισε.

Η ιδέα των παιδιών για τους γονείς.

10 ετών: Οι γονείς τα ξέρουν όλα.
15 ετών: Οι γονείς κάτι ξέρουν.
20 ετών: Οι γονείς δεν ξέρουν τίποτα.
25 ετών: Οι γονείς ήξεραν αρκετά.
30 ετών: Οι γονείς ήξεραν πολλά.
35 ετών: Οι γονείς ήξεραν πάρα πολλά.
40 ετών: Οι γονείς είχαν δίκιο.
50 ετών: Να είχαμε τους γονείς μας.

Σοφά Λόγια

Σεβασμός χωρίς ευγένεια είναι ενοχλητικός
Θάρρος χωρίς ευγένεια είναι θράσος.
Ειλικρίνεια χωρίς ευγένεια είναι αγένεια.

Σπίτι χωρίς βιβλία είναι δωμάτιο χωρίς παράθυρο.

Glyfada Studio Flowers

Ανθοπωλείο Έλλη

Άνθη - Γάμος - Βαφτίσια

Συνθέσεις
Δώρο
Στολισμοί
Άρωμα
Ποιότητα

10% έκπτωση για όλους τους συγχωριανούς και συνδρομητές του περιοδικού

Έλλη Ντάλλα
Ξενοφώντος 22, Γλυφάδα
τηλ.210-9603109

Η κάθε διαφήμιση θα καταχωρείτε στο περιοδικό για δύο τεύχη.
Όποιος επιθυμεί να διαφημιστεί να επικοινωνήσει μαζί μας.

Περίπου 100 πολυθεματικές φωτογραφίες από το χωριό μας
«ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΛΜΠΟΥΜ»
Τιμή 10,00 ευρώ

Το ιστορικό του χωριού μας του Δημήτρη Μπεντούλη

ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ
ΠΩΓΩΝΙΟΥ
Τιμή 30,00 ευρώ

Για πρώτη χρονιά η Σχωριάδες έχει το δικό της ημερολόγιο. Ας το έχουμε όλοι στα σπίτια μας.

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2005»
Τιμή 10,00 ευρώ

Το μπλουζάκι «ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ»

Τιμή 15,00 ευρώ
Για την ενίσχυση του ταμείου της νεολαίας

Τηλεφωνήστε μας στο 6944-421297 και θα σας σταλούν ταχυδρομικώς.

ΑΦΙΣΑ «ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ»
Περιέχει 3 φωτογραφίες, επάνω το χωριό όπως είναι σήμερα, κάτω αριστερά το χωριό πριν καεί το 1940 και κάτω δεξιά η νέα μας εκκλησία.

Τιμή 5,00 ευρώ

ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ

χθές-σήμερα-αύριο

Η κοπή της πίτας

19 Φεβρουαρίου 2005